

Argonautika 1

- [1] ἀρχόμενος σέο, φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
beginnend deiner, alt geborenen
- [2] μνήσομαι, οἷ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
die an und durch
- [3] Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Περίαιο
dunkel blauen
- [4] χρύσειον μετὰ κῶας ἐύζυγον ἥλασαν Ἀργῶ.
golden mit wohl gerüstet
- [5] τοίην γὰρ Πελίδης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
solche denn dass ihn später
- [6] μοῖρα μένει στυγερὴ, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
verhasste, dieses wen auch immer
- [7] δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
aus dem Volk ein schuhig, unter
- [8] δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τέῃν κατὰ βάξιν ἰήσων
lange aber nicht danach deine gemäß
- [9] χειμερῖοιο ῥέεθρα κίων διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
des winterlichen gehend durch
- [10] ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
das eine zwar unter das andere aber unten
- [11] κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
am Ort fest gehalten werdend
- [12] ἔκετο δ' ἐς Πελίδην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
aber zu nahe bei begegnen werdend
- [13] εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
welche und anderen
- [14] ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
aber Pelasgischen nicht
- [15] αἶψα δὲ τόνγ' ἐσίδων ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
sogleich aber ihn eben gesehen habend und ihm
- [16] ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
viel Kummer habenden, damit im

[17] ἤε καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.
oder auch bei Fremden mit

[18] νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰδοῖ
zwar nun ihm früher

[19] Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.

[20] νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεῇν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην
jetzt aber wohl ich auch und

[21] ἥρῳων, δολιχῆς τε πόρους ἀλός, ὅσσα τ' ἔρεξαν
der langen auch wie viel auch

[22] πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰδοῖς.
umher irrend· aber

[23] πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
zuerst nun den ja einst sie selbst

[24] Καλλιόπη Θρηϊκὴ φάτιζεται εὐνηθεῖσα
thrakisch beischlafen worden

[25] Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι
nahe

[26] αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτραι
aber den eben unermüdliche

[27] θέλξει αἰοιδῶν ἐνοπῆ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
auch

[28] φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
aber wilde, jener noch

[29] ἀκτῆς Θρηικίης Ζώνης ἐπιτηλεθόωσαι
auf blühend

[30] ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὃ γ' ἐπιπρὸ
der Reihe nach eng gereiht, welche der eben nach vorn

[31] θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
verzaubert werdende aus Pierien.

[32] Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἐῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
zwar eben solchen der eigenen

[33] Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
gehört habend

[34] δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
in Pieria Bistonischen herrschend.

[35] ἤλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης
aber nahe, den ja

[36] γείνατο δινῆεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
wirbel reichen auf

[37] Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλλήϊου ἀγχόθι ναίων,
Phyllischen nahe wohnend,

[38] ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
dort zwar auch groß und göttlich

[39] ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
beide von weitem in gehend.

[40] Λάρισαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἔκανε
aber auf zu diesen verlassen habend

[41] Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
der zuvor zwar der sehr starken

[42] ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπὶ θωρήσσοντο,
als auf

[43] ὁππότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύθεσκε οἱ ἤδη
jünger damals wiederum es ihn schon

[44] γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τὸ πάρος περ.
aber noch kriegs mutig, wie das Früher eben.

[45] οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ξνι δηρὸν ἔλειπτο,
auch nicht zwar darin lange

[46] μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄππιν
denn

[47] Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακῆίδα· τῆς μιν ἀνώγει
Phylakeische· deren ihn

[48] πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
und

[49] οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐυρρήνεσσιν ἀνάσσει
auch nicht mit breiten Gassen herrschend

[50] μίμνεν ὑπὸ σκοπῇ ὄρεος Χαλκωδονίῳ.
unter Chalkodonischen.

- [51] οὐδ' Ἀλόπη μιννον πολυλήιοι Ἑρμείῳ
auch nicht viel Getreide reiche
- [52] υἱέες εὖ δεδαῶτε δόλους, ἔρυντος καὶ ἔχιν,
gut gelernt habend und
- [53] τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτῳ γινώσκουσιν
zu diesen aber darauf dritter ziehend Seienden
- [54] Αἰθαλίῃσιν καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥοῇσιν
und den zwar an
- [55] Μυρμιδόνοιο κόρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμειαν
phthiatische
- [56] τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετιάδος Ἀντιανείρης.
die beiden aber wiederum
- [57] ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτώναν Κόρωνον
aber reiche verlassen habend
- [58] Καίνειῃσιν, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
edel zwar, des Eigenen aber nicht besser.
- [59] Καίνειαν γὰρ ζῶον περ ἔτι κλείουσιν αἰδοῖ
denn lebend doch noch
- [60] Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἷος ἀπ' ἄλλων
zugrunde gehen als sie allein
- [61] ἦλ᾽ ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες
die aber wiederum an gestürmt worden
- [62] οὔτε μιν ἐγκλίνειν προτέρω σθένον, οὔτε δαίξαι
weder ihn weiter noch
- [63] ἀλλ' ἄρρηκτος ἄκαμptos ἐδύσετο νειόθι γαίης,
sondern unzerreißbar unbeugsam unten hin
- [64] θεινόμενος στιβαρῇσι κατὰ γῆν ἐλάττησιν.
geschlagen werdend mit kräftigen niederprasselnd
- [65] ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
aber wiederum Titaresischer, den über
- [66] Λητοῖᾳ δὲ ἐδίδαξε θεοπροπίαν οἰωνῶν.
und auch
- [67] ἦ δὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένοιο πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
und auch nahe aber

[68] Ξυνιά|δος Κτιμέ|νην Δολο|πηίδα |ναιετά|ασκεν.
Dolopische

[69] καὶ μὴν |Ἄκτωρ |υῖα Με|νοίτιον |ἐξ Ὀπό|εντος
und gewiss aus

[70] ὤρσεν, ἀ|ριστή|εσσι σὺν |ἀνδράσιν |ὄφρα νέ|οιτο.
mit damit

[71] εἶπετο |δ' Εὐρυτί|ων τε καὶ |ἀλκή|εις Ἐρυ|βώτης,
aber und auch stark

[72] υῖες ὁ |μὲν Τελέ|οντος, ὁ |δ' Ἴρου |Ἀκτορί|δαο.
zwar aber

[73] ἦτοι ὁ |μὲν Τελέ|οντος ἐ|υκλει|ῆς Ἐρυ|βώτης,
freilich zwar ruhmreich

[74] Ἴρου |δ' Εὐρυτί|ων. σὺν |καὶ τρίτος |ἦεν Ὀ|ιλεύς,
aber mit auch dritter

[75] ἔξοχος |ἡνορέ|ην καὶ ἐ|παί|ξαι μετό|πισθεν
ausgezeichnet und von hinten

[76] εὖ δεδα|ώς δῆ|οισιν, ὅ|τε κλί|νωσι φά|λαγγας.
gut kundig seiend wenn

[77] αὐτὰρ ἀπ' |Εὐβοί|ης Κάν|θος κίε, |τόν ῥα Κά|νηθος
aber von ja

[78] πέμπεν Ἀ|βαντιά|δης λελι|ημένον· |οὐ μὲν ἔ|μελλεν
verlangt habend· nicht zwar

[79] νοστή|σειν Κή|ρινθον ὑ|πότροπος· |αισα γὰρ |ἦεν
heimkehrend. denn

[80] αὐτὸν ὁμῶς |Μό|ψον τε δα|ήμονα |μαντοσυ|νάων
gleichermaßen und kundig

[81] πλαγχθέν|τας Λιβύ|ης ἐνὶ |πεύρασι |δηω|θήναι,
umhergetrieben worden in

[82] ὥς οὐκ |ἀνθρώ|ποισι κα|κὸν μῆ|κιστον ἐ|παυρεῖν,
sodass nicht größtes

[83] ὁπότε |κάκει|νους Λιβύ|ῃ ἐνι |ταρχύ|σαντο,
als und jene in

[84] τόσσον ἐ|κὰς Κόλ|χων, ὅσ|σον τέ περ |ἡλί|οιο
so weit fern wie weit doch gerade

[85] μεσση|γὺς δὺσι|ἐς τε καὶ|ἀντολαὶ|εἰσορό|ωνται.
 mittig und auch

[86] τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ Κλυτί|ος τε καὶ|Ἴφιτος|ἠγερέ|θοντο,
 aber nun zu und auch

[87] Οἰχαλί|ης ἐπὶ|ουροι, ἀ|πηνέος|Εὐρύτου|υῖες,
 des strengen

[88] Εὐρύτου, ὧ| πόρε|τόξον Ἐ|κηβόλος·|οὐδ' ἀπό|νητο
 dem auch nicht unverdient

[89] δωτί|νης· αὐ|τῷ γὰρ ἐ|κὼν ἐρί|δηνε δο|τῆρι.
 ihm denn freiwillig

[90] τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακί|δαι μετε|κίαθον·|οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
 zu diesen aber dazu nicht zwar zugleich

[91] οὐδ' ὁμό|θεν· νό|σφιν γὰρ ἀ|λευάμε|νοι κατέ|νασθεν
 auch nicht vom selben Ort· getrennt denn fernhaltend seiend

[92] Αἰγί|νης, ὅτε|Φῶκον ἀ|δελφεὸν|ἐξενά|ριξαν
 als

[93] ἀφραδί|η. Τελα|μὼν μὲν ἐν|Ἀτθίδι|νάσσατο|νήσω·
 zwar in attischer

[94] Πηλεὺς δὲ Φθί|η ἐνὶ|δῶματα|ναῖε λι|ασθεῖς.
 aber in entsühnt worden.

[95] τοῖς δ' ἐπὶ|Κεκροπί|ηθεν ἀ|ρήιος|ῆλυθε|Βούτης,
 jenen aber hinzu aus Kekropia kriegsmutig

[96] παῖς ἀγα|θοῦ Τελέ|οντος, ἐ|υμμελί|ης τε Φά|ληρος.
 des guten speer geübten und

[97] Ἄλκων μιν προέ|ηκε πα|τῆρ ἑός·|οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 ihn sein eigener· nicht zwar noch andere

[98] γήραος υἷας ἔ|χεν βιό|τοιο τε|κηδεμο|νήας.
 und

[99] ἀλλά ἐ|τηλύγε|τόνπερ ὁ|μῶς καὶ|μοῦνον ἐ|όντα
 aber ihn lieb gehabt doch dennoch auch allein seiend

[100] πέμπεν, ἵνα|θρασέ|εσσι με|ταπρέποι|ῆρώ|εσσιν.
 damit den Kühnen

[101] Θησέα δ' ,ὃς περὶ|πάντας Ἐ|ρεχθεΐ|δας ἐκέ|καστο,
 aber ,der über alle

[102] Ταιναρί|ην ἀί|δηλος ὑ|πὸ χθόνα|δεσμός|ξ|ρυκεν,
Tainarische verderblich unter

[103] Πειρίθω|ἐσπόμε|νον κοι|νήν|ὁδόν·|ἧ|τέ κεν|ἄμψω|
folgend seiend gemeinsamen wahrlich und wohl

[104] ῥή|τερον καμά|τοιο τέ|λος πάν|τεσσιν|ξ|θεντο.
leichter allen

[105] Τίψυς|δ' Ἀγνιά|δης Σι|φαέα|κάλλιπε|δῆμον|
aber siphäische

[106] Θεσπέ|ων, ἐ|σθλὸς μὲν|ὁ ρινόμε|νον προδα|ῖναι|
tüchtig zwar aufwogend seiend

[107] κύμ' ἄλδς|εὐρεί|ης, ἐ|σθλὸς δ'|ἀνέ|μοιο θυ|έλλας|
weit gedehnten, tüchtig aber

[108] καὶ πλόον|ῆελί|ω τε καὶ|ἀστέρι|τεκμή|ρασθαι.
und und auch

[109] αὐτή|μιν Τρι|τωνὶς ἀ|ριστή|ων ἐς ὁ|μιλον|
sie selbst ihn in

[110] ὤρσεν Ἀ|θηναί|η, μετὰ|δ' ἦλυθεν|ἐλδομέ|νοισιν.
mit aber zu Begehrenden.

[111] αὐτή|γὰρ καὶ|νῆα θο|ῆν κάμε·|σὺν δέ οἱ|Ἄργος|
sie selbst denn auch schnell mit aber ihm

[112] τεῦξεν Ἀ|ρεστορί|δης κεί|νης ὑπο|θημοσύ|νησιν.
jener

[113] τῷ καὶ|πασά|ων προφε|ρεστάτη|ἔπλετο|νηῶν,
so auch aller hervorragendste

[114] ὅσαι ὑπ'|εἰρεσί|ησιν ἐ|πειρή|σαντο θα|λάσσης.
so viele unter

[115] Φλίας|δ' αὖτ' ἐπὶ|τοῖσιν Ἀ|ραιθυρέ|ηθεν|ῖκανεν,
aber wieder hinzu zu diesen aus Aräthya

[116] ἐνθ' ἀφ|νειὸς ἔ|ναιε Δι|ωνύ|σοιο ἔ|κητι,
dort reich um willen,

[117] πατὴρ|ὸς ἐοῦ, πη|γῇσιν ἐ|φέστιος|Ἄσω|ποῖο.
des eigenen, ansässig

[118] Ἀργόθεν|αὖ Ταλα|ὸς καὶ Ἀ|ρήιος,|υῖε Βί|αντος,
aus Argos wiederum und

[119] ἦλυθον ἰφθιμός τε Λεώδοκος, οὓς τέκε Πηρῶ
 kräftiger und welche beide

[120] Νηληϊς· τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
 neleische· deren aber um schwere

[121] Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
 in

[122] οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
 auch nicht zwar auch nicht des stark gesinnten

[123] πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἄθερίξαι.
 begehrenden

[124] ἀλλ' ἐπεὶ ἄιε βάξιν ἀγειρομένων ἠρώων,
 aber als der sich sammelnden

[125] νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκήιον Ἄργος ἀμείψας
 geradewegs von lyrkeisch überschritten habend

[126] τὴν ὁδόν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὃς ῥ' ἐνὶ βήσσης
 worauf lebend welcher ja in

[127] φέρβετο Λαμπείδης Ἐρυμάνθιον ἄμ μέγα τῖφος,
 erymanthisch an großes

[128] τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
 zwar in ersten

[129] δεσμοῖς ἱλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
 gebunden werdend der großen

[130] αὐτὸς δ' ἣ ἰότῃτι παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος
 selbst aber in seinem gegen

[131] ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλας κίεν, ἐσθλὸς ὁ πᾶων,
 mit auch ihm edler

[132] πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 und und

[133] τῷ δ' ἐπὶ δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γένεθλη,
 aber hinzu gewiss des göttlichen

[134] Ναύπλιος· ἣ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
 ja denn

[135] Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
 wieder wohl zwar seiend

[136] Προΐτου | Ναυπλιά|δο· Πο|σειδά|ωνι δὲ |κούρη|
aber

[137] πρίν ποτ' | Ἀ|μυμῶ|νη Δανα|ῖς τέκεν |εὐνῇ|θεῖσα|
einst einmal Danaide beim Bett gelegen worden

[138] Ναύπλιον, |δς περὶ |πάντας ἐ|καίνυτο |ναυτιλί|ησιν|
der über alle

[139] Ἰδμῶν |δ' ὑστάτι|ος μετε|κίαθεν, |ὅσσοι ἔ|ναιον|
aber als Letzter so viele

[140] Ἄργος, ἐ|πεὶ δεδα|ῶς τὸν ἐ|ὸν μόρον |οἶω|νοῖσιν|
weil gelernt habend den eigenen

[141] ἦιε, |μὴ οἱ |δῆμος ἐ|υκλεί|ης ἀγά|σαιτο|
damit nicht ihm

[142] οὐ μὲν ὃ |γ' ἦεν Ἀ|βαντος ἐ|τήτυμον, |ἀλλά μιν |αὐτὸς|
nicht zwar der ja wahrhaft, sondern ihn selbst

[143] γείνατο |κυδαλί|μοις ἑνα|ρίθμιον |Αἰολί|δησιν|
den glanzvollen mit eingereiht

[144] Λητοῖ|δης· αὐ|τὸς δὲ θε|οπροπί|ας ἐδί|δαξεν|
selbst aber

[145] οἶω|νοὺς τ' ἀλέ|γειν ἢδ' |ἔμπυρα |σήματ' ἰ|δέσθαι|
und und

[146] καὶ μὴν |Αἰτω|λὶς κρατε|ρὸν Πολυ|δεύκεα |Λήδη|
auch gewiss aitolische starken

[147] Κάστορά |τ' ὠκυπό|δων ὦρ|σεν δεδα|ημένον |ἵππων|
und schnell füssiger kundig geworden

[148] Σπάρτη|θεν· τοὺς δ' ἤγε δό|μοις ἐνι |Τυνδαρέ|οιο|
aus Sparta· jene aber in

[149] τηλυγέ|τους ὦ|δῖνι μι|ῇ τέκεν· |οὐδ' ἀπί|θησεν|
zart geborene einer auch nicht

[150] νισσομέ|νοις· Ζη|νὸς γὰρ ἐ|πάξια |μήδετο |λέκτρων|
den Ziehenden· denn angemessene

[151] οἳ τ' Ἀφα|ρητιά|δαι Λυγ|κεὺς καὶ ὑ|πέρβιος |Ἰδας|
die auch und über gewaltig

[152] Ἀρή|νηθεν ἔ|βαν, μεγά|λῃ περι|θαρσέες |ἀλκῇ|
aus Arēne mit großer überaus kühn

[153] ἀμφοτεροῖν λυγρὺς δὲ καὶ ὀξύτατοις ἐκέκαστο
beide- aber auch schärfsten

[154] ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
wenn wirklich doch jenen

[155] ῥῆιδι|ως καὶ|νέρθε κα|τὰ|χθονὸς|αὐγά|ζεσθαι.
leicht auch unten unter hin

[156] σὺν δὲ Περικλῆμος Νηλήϊος ὥρτο νέεσθαι,
mit aber Neleisch

[157] πρεσβύτα | τος | παί | δων, ὅς | σοι | Πύλῳ | ἐξεγέ | νοντο
 ältester | so viele

[158] Νηλῆ|ος θεί|οιο· Πο|σειδά|ων δέ οἱ|ἄλκην
göttlichen· aber ihm

[159] δῶκεν ἀπειρεσίην ἥδ' ὅτι κεν ἀρήσαιτο
unermessliche und was auch immer wohl

[160] μαρνάμε|νος, τὸ πέλ|εσθαι ἐ|νι ξυνο|χῃ πολέ|μοιο.
kämpfend, das in

[161] καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
auch gewiss und aus Arkadien,

[162] οἱ Τεγέην καὶ κλήρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
die und Aphidanteisch

[163] ὕε δὲ ὦ ἄλε|οῦ· τρί|τα τό|ς γε μὲν|ἔσπετ' ἰ|οῦσιν|
zwei dritter doch zwar den Gehenden

[164] Ἀγκαῖ|ος, τὸν μέν|ῥα πα|τὴρ Λυκό|οργος ἔ|πεμπεν,
den zwar ja

[165]	τῶν	ἀμφὶ	γινώσκων	προγενέστερος.	ἀλλ' ὁ μὲν	ἤδη
	von diesen	beide	Verwandter	älter geboren.	aber er zwar	schon

[166] γηρά|σκοντ' ἄλε|ὸν λίπετ' ἄμ πόλιν ὅφρα κο|μίζοι,
alt werdenden inmitten der damit

[167] παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὁπάσσειν.
 aber eigenen den seinen

[168] βῆ δ' ὄγε Μαιναλῖης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε

aber der da der Mainalischen ἄρκτου δέρος, doppelt schneidend und

[169] δεξιτε | ρῆ | πάλ | λων | πέλε | κυν | μέγαν. | ἔντεα | γάρ οἱ |
 schwingend große. denn ihm

[170] πατροπά|τωρ Ἀλε|ὸς μυχά|τη ἐνέ|κρυψε κα|λιῆ|
im tiefsten

[171] αἶ| κέν| πως| ἔτι| καὶ τὸν ἐ|ρητύ|σειε νέ|εσθαι|
wenn wohl irgendwie noch auch ihn

[172] βῆ| δὲ καὶ| Αὐγεί|ης, ὃν| δὴ φάτις| Ἥελι|οιο|
aber auch den ja

[173] ἔμμεναι·| Ἥλει|οισι δ' ὃ| γ' ἀνδράσιν| ἐμβασί|λευεν,|
den Eleanischen aber er ja

[174] ὄλβω| κυδιό|ων· μέγα| δ' ἔτε| Κολχίδα| γαῖαν|
sich rühmend· sehr aber kolchische

[175] αὐτόν| τ' Αἰή|την ιδέ|ειν ση|μάντορα| Κόλχων|
selbst und

[176] Ἀστέρι|ος δὲ καὶ| Ἀμφί|ων ὕπε|ρασίου| υἷες|
aber und

[177] Πελλή|νης ἀφί|κανον Ἀ|χαιίδος,| ἣν ποτε| Πέλλης|
welche einst

[178] πατροπά|τωρ ἐπό|λισσεν ἐπ'| ὀφρύσιν| Αἰγια|λοῖο|
auf

[179] Ταίναρον| αὐτ' ἐπὶ| τοῖσι λι|πὼν Εὐ|φημος ἵ|κανεν,|
wiederum zu diesen verlassend

[180] τὸν ῥα| Πο|σειδά|ωνι πο|δωκη|έστατον|ἄλλων|
den ja fuß schnellsten der anderen

[181] Εὐρώ|πη Τιτυ|οῖο με|γασθενέ|ος τέκε|κούρη|
groß starken

[182] κεῖνος ἀ|νὴρ καὶ| πόντου ἐ|πὶ γλαυ|κοῖο θέ|εσκεν|
jener auch auf grau schimmernden

[183] οἶδματος,| οὐδὲ| θο|οὺς βά|πτεν πόδας,| ἀλλ' ὅσον| ἄκροις|
auch nicht schnelle sondern so weit Spitzen

[184] ἴχνεσι| τεγγόμε|νος διε|ρῇ πεφό|ρητο κε|λεύθω|
benetzt werdend durch nässten

[185] καὶ δ' ἄλ|λω δύο| παῖδε Πο|σειδά|ωνος ἵ|κοντο·|
auch doch andere beiden zwei

[186] ἦτοι ὁ| μὲν πτολί|εθρον ἀ|γαυοῦ|Μιλή|τοιο|
freilich der zwar des edlen

[187] νοσφί|σθεις Ἐρ|γῖνος, ὁ δ' Ἰμ|βρασί|ης ἔδος Ἥ|ρης,
beraubt worden der aber Imbrasi schen

[188] παρ|θινί|ην, Ἀγ|καῖος ὑ|πέρβιος· ἴστορε δ' ἄμ|φω
jungfräulichen, über mächtig· aber beide

[189] ἡμὲν |ναυτιλί|ης ἡδ' ἄρ|εος εὐ|χετό|ωντο.
sowohl als auch

[190] Οἶνε|ί|δης δ' ἐπὶ |τοῖσιν ἀ|φορμη|θεις Καλυ|δῶνος
aber zu diesen auf gebrochen

[191] ἀλκί|εις Μελέ|αγρος ἀ|νήλυθε, Λαοκό|ων τε,
tapferer und,

[192] Λαοκό|ων Οἰ|νήος ἀ|δελφεός, οὐ μὲν ἰ|ῆς γε
nicht zwar derselben doch

[193] μητέρος· ἀλλά ἐ |θῆσσα γυ|νή τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἶνε|υς
sondern ihn den zwar ja

[194] ἦδη |γηραλέ|ονκο|σμήτορα παιδὸς ἱ|αλλεν·
schon greisen

[195] ὥδ' ἔτι |κουρί|ζων περι|θαρσέα δύνεν ὀ|μιλον
so noch unbärtig seiend sehr kühn

[196] ἡρώ|ων. τοῦ δ' οὐτιν' ὑ|πέρτερον ἄλλον ὀ|ίω,
von diesem aber keinen überlegenen anderen

[197] νόσφιν |γ' Ἥρα|κληός, ἐ|πελθέμεν, εἴ κ' ἔτι |μοῦνον
abgesehen ja wenn auch noch allein

[198] αὐθι μέ|νων λυκά|βαντα με|τετράφη Αἰτω|λοῖσιν.
am Ort bleibend

[199] καὶ μὴν |οἱ μὴ|τρως αὐ|τὴν ὁδόν, εὖ μὲν ἄ|κοντι,
und gewiß ihm selben gut zwar

[200] εὖ δὲ καὶ |ἐν σταδί|ῃ δεδα|ημένος ἀντιφέ|ρεσθαι,
gut aber und in kundig geworden

[201] Θεστιά|δης Ἰ|φικλος ἐ|φωμάρ|τησε κι|όντι.
dem Gehenden.

[202] σὺν δὲ Πα|λαιμόνι|ος Λέρ|νου πάις Ὡλενί|οιο,
mit aber

[203] Λέρνου ἐ|πίκλη|σιν, γενε|ήν γε μὲν Ἠφαί|στοιο·
ja zwar

[204] τούνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
 darum wegen lahm· aber nicht wohl jemand

[205] ἡγορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
 und welcher auch mit eingereiht

[206] πᾶσιν ἀριστήεσσιν, ἧήσονι κῦδος ἀέξων.
 allen vermehrend.

[207] ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφιτος Ὀρνυτίδαο
 aus aber ja

[208] Ναυβόλου ἐκγεγαῶς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε παροιθεν,
 entsprossen seiend· aber ihm früher,

[209] ἦμος ἔβη Πυθώδε θεοπροπίας ἐρεείνων
 als nach Pytho forschend

[210] ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
 dort denn ihn den eigenen

[211] Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορήιοι υἷες ἵκοντο,
 wiederum und boreische

[212] οὓς ποτ' ἔρεχθηῖς Βορέη τέκεν Ὠρεΐθυια
 welche einst erechtheisch

[213] ἐσχατὶ ἧ Θρήκης δυσχειμέρου· ξνθ' ἄρα τήν γε
 des schwer winterlichen· dort ja die eben

[214] Θρηκίος Βορέης ἀνέρέψατο Κεκροπίηθεν
 thrakisch aus Kekropia

[215] ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐνι δινεύουσιν.
 vor weg in wirbelnd.

[216] καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
 und sie führend von fern, sarpedonische wo

[217] κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
 neben

[218] λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
 mit Weidenruten rings um verhüllend.

[219] τῷ μὲν ἐπ' ἄκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
 die beiden zwar auf den äußersten zu beiden Seiten finstere

[220] σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
 empor gehoben werdenden sehr

[221] χρυσεῖαις φολίδεσσι δι' αὐγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
mit goldenen durch scheinende- um aber

[222] κράατος ἐξ ὑπάρτοι καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
aus dem obersten und hier und dort

[223] κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοῇσιν ἔθειραι.
dunkel blau mit

[224] οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαιεν Ἄκαστος
auch nicht zwar auch nicht seines selbst

[225] ἰφθίμου Πελίῳ δόμοις ἔνι πατρὸς ἐῷος
des kräftigen drin eigenen

[226] μῖμνάζειν, Ἄργος τε θεῖς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
und Unterarbeiter

[227] ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
aber doch auch die beiden

[228] τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
so viele eben

[229] τοὺς μὲν ἄριστῆας Μινύας περιναϊετάοντες
die zwar rings um wohnend

[230] κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύῳ θυγατρῶν
sehr alle, weil

[231] οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
die meisten und besten von

[232] ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν ἰήσονα γείνατο μήτηρ
so aber auch ihn

[233] Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.
minyischen entsprossen seiend.

[234] αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσι παρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
aber als bereit gestellte alle

[235] ὅσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
was auch ja gerüstete innen

[236] εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλῃσθαι,
sobald auch über

[237] δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἄκται
ja dann mit durch wo ja

[238] κλείον|ται Παγα|σαὶ Μα|γνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν|
magnesische· um aber

[239] πληθὺς|σπερχομέ|νων ἄμυ|δεις θέεν· οἱ δὲ φα|εινοὶ|
der Eilenden zusammen die aber glänzenden

[240] ἀστέρες|ὥς νεφέ|εσσι με|τέπρεπον· ὧδε δ' ἕ|καστος|
wie so aber jeder

[241] ἔννεπεν|εἰσορό|ων σὺν|τεύχεσιν|ἀίσ|σοντας·|
hinschauend mit sausende·

[242] 'Ζεῦ ἄνα, τίς Πελί|αο νό|ος; πόθι τόσσον ὄ|μιλον|
was für wo so großen

[243] ἡρώ|ων γαί|ης Πανα|χαιίδος|ἔκτοθι|βάλλει;|
all achaiischen außerhalb

[244] αὐτῇ|μάρ κε δό|μους ὅλο|ῶ πυρὶ|δηώ|σειαν|
selben Tages wohl mit verderblichem

[245] Αἰή|τεω, ὅτε μή σφιν ἐ|κὼν δέρος|ἐγγυα|λίζη·|
wenn nicht ihnen freiwillig

[246] ἀλλ' οὐ|φυκτὰ κέ|λευθα, πό|νος δ' ἄ|πρηκτος ἰ|οῦσιν·'|
aber nicht fliehbare aber un erfolgreich den Gehenden.'

[247] ὥς φάσαν|ἔνθα καὶ|ἔνθα κα|τὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυ|ναῖκες|
so hier und dort durch die aber

[248] πολλὰ μάλ'|ἄθανά|τοισιν ἐς|αἰθέρα|χεῖρας ἄ|ειρον,|
viel gar in

[249] εὐχόμε|ναι νό|στοιο τέ|λος θυ|μηδὲς ὁ|πάσσαι·|
betend herz freudiges

[250] ἄλλη|δ' εἰς ἐτέ|ρην ὅλο|φύρετο|δακρυχέ|ουσα·|
eine andere aber zu der anderen tränen fließend·

[251] 'δειλὴ|Ἀλκιμέ|δη, καὶ|σοὶ κακὸν|ὀψέ περ|ἔμπησ|
'armselige auch dir Übel spät zwar dennoch

[252] ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέ|λεσσας ἐπ'|ἀγλαί|η βιό|τοιο·|
und nicht in bezug auf

[253] Αἴσων|αὖ μέγα|δὴ τι δυ|σάμμορος· ἦ τέ οἱ ἦ|εν|
wiederum sehr eben etwas un glücklich. wahrlich und ihm

[254] βέλτερον, εἰ τὸ πά|ροιθεν ἐ|νὶ κτερέ|εσιν ἐ|λυσθεῖς|
besser, wenn das früher in gelöst worden

[255] νειόθι | γαίης | κεῖτο, κα | κῶν ἔτι | νῆις | ἀ | ἐθλων.
 unten noch un kundig

[256] ὥς | ὄφε | λεν καὶ | Φρίξον, ὅτ' | ὠλετο | παρθένος | Ἑλλη,
 ach wäre auch als

[257] κύμα μέ | λαν κρι | ῶ ἅμ' ἐ | πικλύσαι· | ἀλλὰ καὶ | αὐδὴν |
 schwarz samt aber auch

[258] ἀνδρομέ | ην προέ | ηκε κα | κὸν τέρας, | ὥς | κεν ἀ | νίας |
 menschen liche übles sodass wohl

[259] Ἀλκιμέ | δη μετό | πισθε καὶ | ἄλγεα | μυρία | θείη·'
 später auch un zählige

[260] αἱ μὲν ἄρ' | ὥς ἀγό | ρευσον ἐ | πὶ προμο | λῆσι | κιόντων.
 die zwar eben so bei der Gehenden.

[261] ἦδη | δε δμῶ | ἐς τε πο | λεῖς δμω | αἱ τ' ἀγέ | ροντο·
 schon aber und viele und

[262] μήτηρ | δ' ἀμφ' αὐ | τὸν βεβο | λημένη. | ὅξυ δ' ἐ | κάστην |
 aber um ihn geworfen habend. scharf aber jede

[263] δύνεν ἄ | χος· σὺν | δε σφι πα | τήρ ὀλοῶ | ὑπὸ | γήραι |
 mit aber ihnen verderblichen unter

[264] ἐντυπὰς | ἐν λεχέ | εσσι κα | λυψάμε | νος | γοά | ασκεν·
 stoßweise in sich bedeckt habend

[265] αὐτὰρ ὁ | τῶν μὲν ἔ | πειτα κα | τεπρή | υνεν ἀ | νίας |
 aber er der zwar dann

[266] θαρσύ | νων, δμῶ | εσσι δ' ἀ | ρήια | τεύχε' ἀ | εἰρειν |
 ermutigend, aber Kriegs

[267] πέφραδεν· | οἱ δέ τε | σίγα κα | τηφέες | ῥεῖ | ροντο·
 sie aber auch leise niedergeschlagen

[268] μήτηρ | δ' ὥς τὰ | πρῶτ' ἐπε | χεύατο | πήχεε | παιδί,
 aber wie die zuerst

[269] ὥς ἔχε | το κλαί | ουσ' ἀδι | νώτερον, | ῥήτε | κούρη |
 so weinend stärker, wie

[270] οἰόθεν | ἀσπασί | ως πολι | ῆν τροφὸν | ἀμφιπε | σοῦσα |
 verlassen freudig grau haarige sich herum stürzend

[271] μύρεται, | ἧ οὐκ | εἰσὶν ἔτ' | ἄλλοι | κηδεμο | νῆες,
 bei der nicht noch andere

[272] ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς ἢ βίον βαρὺν ἡγήλαζει.
 aber unter schwer

[273] καὶ ἐνέον πολέεσσιν ὀνειδέεσσιν ἐστυφέλιξεν,
 und sie kürzlich vielen

[274] τῇ δέ τ' ὀδυρομένην δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτη,
 ihr aber auch wehklagend innen

[275] οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσον γόνυ, ὅσον ὀρεχθεῖ.
 auch nicht so viel wie viel

[276] ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
 so dicht eigenen im Arm haltend

[277] Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
 und solches

[278] 'αἴθ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 'o wäre jenen als aus gesagt habenden

[279] δειλὴ ἐγὼ Πελίῳ κακὴν βασιλῆος ἐφετμήν,
 elend ich schlechten

[280] αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
 sofort von auch

[281] ὅφρ' αὐτός με τεῖσιν φίλαις ταρχύσαιο χερσίν,
 damit du selbst mich deinen lieben

[282] τέκνον ἐμὸν· τὸ γὰρ οἷον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 mein· das ja einzige noch übrig

[283] ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
 aus dir, andere aber alles lange

[284] νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῶδεσσιν ἀγῆτη
 jetzt aber zwar ich das früher bei Achaierinnen gefeierte

[285] δμῶς ὅπως κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
 dass leeren in

[286] σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ὧς ἐπὶ πολλὴν
 deiner schwindend unglücklich, dem auf große

[287] ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ὧς ἐπὶ μούνῳ
 und habend früher, dem auf allein

[288] μήτηρ πρῶτον ἔλυσσά καὶ ὕστατον· ἔξοχα γάρ μοι
 zuerst und zuletzt. besonders denn mir

[289] Εἰλεί|θου|ια θε|ἄ πολέ|ος ἐμέ|γηρε τό|κοιο.

[290] ὦ μοι ἐ|μῆς ἄ|της· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀ|νειρῶ|
weh mir meiner das zwar auch nicht so viel wie, auch nicht im

[291] ὠσά|μην, εἰ Φρίξος ἐ|μοὶ κακὸν ἔσσετ' ἄ|λύξας.'
ob mir Übel entronnen habend.'

[292] ὥς ἢ γε στενά|χουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναι|κες|
so sie eben seufzend die aber

[293] ἀμφίπο|λοι γοά|ασκον ἐ|πισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε|
nacheinander· aber er sie eben

[294] μελιχί|οις ἐπέ|εσσι πα|ρηγορέ|ων προσέ|ειπεν·
mit milden tröstend

[295] μή μοι λευγαλέ|ας ἐνι|βάλλεο, μήτερ, ἀ|νίας|
'nicht mir elende

[296] ὥδε λί|ην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐ|ρητύ|σεις κακό|τητος|
so allzu, da nicht zwar

[297] δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄ|ροιο.
aber noch wohl auch auf

[298] πῆματα γάρ τ' ἀί|δηλα θε|οὶ θνη|τοῖσι νέ|μουσιν,
denn auch unsichtbare

[299] τῶν μοῖ|ραν κατὰ θυμὸν ἀ|νιά|ζουσάπερ ἔμ|πης|
deren gemäß leidend doch dennoch

[300] τλήθι φέ|ρειν· θάρ|σει δὲ συ|νημοσού|νησιν Ἀ|θήνης,
aber

[301] ἦδὲ θε|οπροπί|οισιν, ἐ|πεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖ|βος|
und da sehr günstig

[302] ἔχρη, ἀ|τὰρ μετέ|πειτά γ' ἀ|ριστή|ων ἐπα|ρωγῇ·
aber später eben

[303] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπό|λοισιν ἔκ|ηλος|
aber du zwar jetzt hier mit ruhig

[304] μῖμνε δό|μοις, μηδ' ὄρνις ἀ|εικελί|η πέλε|νηί·
und nicht unziemlich

[305] κείσε δ' ὁ|μαρτή|σουσιν ἔ|ται δμῶ|ές τε κινύ|οντι.'
dorthin aber auch dem Gehenden.'

[306] ἦ, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
so, und er zwar weiter

[307] οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
wie aber aus rauch duftenden

[308] δῆλον ἀν' ἡγάθην, ἢ ἔκ Κλάρον, ἢ ὅγε Πυθῶ,
deutlich auf Heilig bezirk, oder oder der da

[309] ἢ Αὐκίην εὐρεῖαν, ἐπὶ ἑάνθοιο ῥοῆσιν,
oder weite, an

[310] τοῖος ἀνὰ πλὴθὺν δῆμου κίεν· ὥρτο δ' ἀυτῇ
so durch aber

[311] κεκλομένων ἄμυδισ· τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖη
der Rufenden zugleich. ihm aber greise

[312] Ἰφιάς Ἀρτέμιδος πολιορκίου ἀρήτειρα,
stadt haltenden

[313] καὶ μιν δεξιτέρῃς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι
und ihn der rechten und nicht etwas

[314] ἔμψης ἱεμένη δύνατο, προθέοντος ὀμίλου·
dennoch strebend vor drängenden

[315] ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὐθι παρὰ κλιδόν, οἷα γεραῖη
aber sie zwar hier seitwärts, wie alt

[316] ὅπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλίεσθη.
der jüngeren, er aber weit ab getrieben worden

[317] αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλῃος ἐυδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
aber als ja wohl gebauten

[318] ἀκτὴν δ' ἔκασθεν Παγασίδα, τῇ μιν ἐταῖροι
aber pagasäische, bei der ihn

[319] δειδέχατ', Ἀργῶν ἄμυδισ παρὰ νηὶ μένοντες.
an der Argo zusammen neben wartend.

[320] στή δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇς· οἱ δ' ἀντίοι ἡγερέθοντο.
aber ja bei sie aber entgegen

[321] ἐς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόλῃος
da aber ebenso auch

[322] νόσφι κατὰ βλῶσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
abseits herab schleichende, aber gesehen habend

[323] πασσυδίῃ Πελίῳ παρὲκ νόον ἰθὺόντας.
 ins Ganze gegen zuwider gehend.

[324] δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
 aber der zwar fuß lang

[325] Ἄργος Ἄρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
 schwarz· aber er schöne

[326] δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
 die ihm

[327] ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἔκαστα
 aber dennoch die beiden zwar auch

[328] ἔσχετο· τοὺς δ' ἄγορὴνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 die aber zur Versammlung hin

[329] αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἥδ' ἐκαὶ ἰστῷ
 dort aber rollend auf und auch

[330] κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.
 geneigt sehr dicht bei

[331] τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐυφρονέων μετέειπεν·
 aber wohlgesinnt

[332] ἄλλα μὲν ὅσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν
 'anderes zwar was alles auch

[333] πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσιν.
 alles denn gut gemäß den Gehenden.

[334] τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα τοῖο ἔκκητι
 so dann nicht wohl lange dessen wegen

[335] ναυτιλίας, ὅτε μούνον ἐπιπνεύσουσιν ἄρῃται.
 wenn allein

[336] ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὁπίσσω,
 aber, gemeinsam denn nach zurück hin,

[337] ξυναὶ δ' ἅμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι
 gemeinsame aber uns nach

[338] τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 deswegen jetzt den besten ohne Schonung gehandelt habend

[339] ὄρχαμον ἡμείων, ὧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 dem wohl die jeweiligen

[340] νείκεα | συνθεσί|ας τε με|τὰ ξεί|νοισι βα|λέσθαι.
auch mit

[341] ὥς φάτο· | πάπτη|ναν δὲ νέ|οι θρασὺν | Ἥρα|κλῆα|
so aber den draufgängerischen

[342] ἤμενον | ἐν μέσ|σοισι· μι|ῇ δέ ἐ | πάντες ἅ|υτῇ|
sitzend in einer aber ihn

[343] σημαί|νειν ἐπέ|τελλον· ὁ | δ' αὐτόθεν, | ἔνθα περ | ἦστο,
der aber von da selbst, wo eben

[344] δεξιτε|ρὴν ἀνὰ | χεῖρα τα|νύσσατο | φώνη|σέν τε·
rechte empor auch·

[345] 'μήτις ἐ|μοὶ τόδε | κῦδος ὁ|παζέτω. | οὐ γὰρ ἐ|γωγε|
'niemand mir dieses nicht denn ich freilich

[346] πείσομαι· | ὥστε καὶ | ἄλλον ἄ|ναστή|σεσθαι ἐ|ρύξω.
so dass auch einen anderen

[347] αὐτός, ὅ|τις ξυνά|γειρε, καὶ | ἀρχεῦ|οι ὁμά|δοιο·|
selbst, wer auch

[348] ἦ ῥα μέ|γα φρονέ|ων, ἐπὶ | δ' ἦνεον, | ὥς ἐκέ|λευεν|
ja eben hoch denkend, darauf aber wie

[349] Ἡρακλέ|ης· ἀνὰ | δ' αὐτὸς ἀ|ρήιος | ὥρνυτ' ἰ|ήσων|
auf aber selbst kampf mutig

[350] γηθόσυ|νος, καὶ | τοῖα λι|λαιομέ|νοισι ἀγό|ρευεν·
freudig, und solches den Begehrenden

[351] 'εἰ μὲν | δὴ μοι | κῦδος ἐ|πιτρω|πάτε μέ|λεσθαι,
'wenn zwar eben mir

[352] μηκέτ' ἐ|πειθ', ὥς | καὶ πρίν, ἐ|ρητύ|οιτο κέ|λευθα.
nicht mehr dann, wie auch vorher,

[353] νῦν γε μὲν | ἤδη | Φοῖβον ἀ|ρεσσά|μενοι θυέ|εσσιν|
jetzt doch zwar schon versöhnt habend

[354] δαῖτ' ἐν|τυνώ|μεσθα πα|ρασχεδόν. | ὄφρα δ' ἴ|ωσιν|
nahe bei. damit aber

[355] δμῶες ἐ|μοὶ σταθ|μῶν ση|μάντορες, | οἷσι μέ|μηλεν|
mir denen

[356] δεῦρο βό|ας ἀγέ|ληθεν | ἐὺ κρί|ναντας ἐ|λάσσαι,
hierher von der Herde gut ausgewählt habend

[357] τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἀλός, ὅπλα δὲ πάντα
so lange wohl hinein aber alle

[358] ἐνθέμενοι πεπλάχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
hineingelegt habend gemäß

[359] τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίῳιο
indes aber wieder auch ufer nah

[360] θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χреίων ὑπέδεκτο
der mir

[361] σημανέειν δείξειν τε πόρους ἀλός, εἴ κε θυηλαῖς
auch wenn wohl

[362] οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.
dessen von ihm wett kämpfend

[363] ἡ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν
ja eben, und ans zuerst sie aber

[364] πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἵματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
gehorchend· von aber schichten weise

[365] λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
glattem auf welches nicht

[366] κύμασι, χειμερὶ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
winterlich aber schon lange

[367] νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
aber mit Stärke

[368] ἔζωσαν πᾶμπρωτον ἐυστρεφεῖ ξνδοθεν ὅπλῳ
zuerst wohl geflochtenem von innen

[369] τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἄρα ροίατο γόμοις
spannend beiderseits, damit gut

[370] δούρατα καὶ ῥοθίῳιο βίην ἔχει ἀντιόωσαν.
und wider stehend.

[371] σκάπτων δ' αἶψα κατ' εὖρος ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
aber schnell über so viel

[372] ἡδὲ κατὰ πρῶραν εἴσω ἀλός ὅσσοιόν περ
und entlang hinein so weit nur eben

[373] ἐλκομένην χεῖρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
gezogen werdend

[374] αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
immer aber weiter niederer

[375] στείρης, ἐν δ' ὁλκῷ ξεστάς στορέσαντο φάλαγγας·
in aber geglättete

[376] τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
sie aber abwärts geneigt habend auf den ersten

[377] ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτὰ ὠνφορέοιτο.
so dass wohl gleitend durch jene

[378] ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
hoch aber ja hier und dort um gewendet habend

[379] πῆχυον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
ell lang vorragend um

[380] τῶν δ' ἐναμειβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
von diesen aber abwechselnd selbst beiderseits,

[381] στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφυς
auch zugleich und in aber ja

[382] βήσαθ', ἵν' ὀτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
damit nach

[383] κεκλόμενος δ' ἦυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
gerufen habend aber sehr groß· die aber

[384] ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῆ στυφέλιξαν ἐρωῆ
mit schwer drückend ein mütig

[385] νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
von unten her aus darauf aber

[386] προπροβιάζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιδᾶς Ἀργῶ
vor vor drängend· sie aber pelionisch

[387] ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰσούντες.
schnell sehr· sie aber zu beiden Seiten vorschnellend.

[388] αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
die aber ja unter kräftigem

[389] τριβόμεναι περὶ δέ σφιν ἀιδνὴ κήκιε λιγνὺς
gerieben werdend um aber um sie dunkle

[390] βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἀλός· οἱ δέ μιν αὖθι
aber nach innen sie aber sie am Ort

[391] ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιούσαν.
wieder hoch ziehend weiter vorwärts gehend.

[392] σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ καὶ τήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν
aber beiderseits in aber ihr

[393] λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλιν ἐβάλοντο.
und wohl gefertigte und

[394] αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἑκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
aber als die jeweiligen umsichtig

[395] κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
zwar zuerst

[396] ἄνδρ' ἐν τυναμένῳ δοίῳ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
aus gerüstet seiende zwei aus aber ja mittlere

[397] ἦρεον Ἥρα κληῖ καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
und ohne

[398] Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὃς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
von Tegea der ja

[399] τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
jenen mittlere allein stehenden von

[400] αὐτῶς, οὐτι πάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
ebenso, keineswegs zur aber zugestimmt habend

[401] Τίφυν ἐυστείρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.
der wohl berippten

[402] ἔνθεν δ' αὖ λάιγγας ἀλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
von dort aber wieder nahe auf häufend

[403] νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
an Ort und Stelle ufer nahen

[404] Ἀκτίου Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὦκα δέ τοί γε
des Aktios und namens gleich· schnell aber dir ja

[405] φιτροῦς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
trockener oben auf

[406] τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
indes aber wieder von der Herde führend

[407] βουκόλοι Αἰσονίδαο δῶ βόε· τοὺς δ' ἐρύσαντο
zwei die beiden aber

[408] κουρότε|ροι ἐτά|ρων βω|μοῦ σχεδόν. |οἱ δ' ἄρ' ἔ|πειτα|
 jüngere nahe. sie aber ja danach

[409] χέρνιβά|τ' οὐλοχύ|τας τε πα|ρέσχεθον. |αὐτὰρ ἴ|ήσων|
 und und aber

[410] εὔχετο|κεκλόμε|νος πα|τρῶιον|Ἀπόλ|λωνα·|
 angerufen habend väterlichen

[411] 'κλυθι ἄ|ναξ, Παγα|σάς τε πό|λιν τ' Αἰ|σωνίδα|ναίων,|
 und und Aisonische wohnend,

[412] ἡμετέ|ροιο το|κῆρος ἐ|πώνυμον, |ὅς μοι ὕ|πέστης|
 unseres namens gleich, der mir

[413] Πυθοῖ|χρειομέ|νω ἄνυ|σιν καὶ|πεῖραθ' ὁ|δοῖο|
 bedürftig seiendem und

[414] σημανέ|ειν, αὐ|τὸς γὰρ ἐ|παίτιος|ἔπλευ ἀ|έθλων·|
 selbst denn Urheber

[415] αὐτὸς|νῦν ἄγε|νῆα σὺν|ἄρτεμέ|εσσιν ἐ|ταίροις|
 selbst jetzt mit unversehrten

[416] κεῖσέ τε|καὶ παλί|νορσον ἐς|Ἑλλάδα. |σοὶ δ' ἂν ὁ|πίσσω|
 dorthin und auch zurück aufwärts nach dir aber wohl später

[417] τόσσων,|ὅσσοι|κεν νο|στήσομεν,|ἀγλαὰ|ταύρων|
 wie viele auch glänzende

[418] ἱρὰ πάλιν βω|μῷ ἐπι|θήσομεν·|ἄλλα δὲ|Πυθοῖ,|
 wieder aber

[419] ἄλλα δ' ἐς|Ὀρτυγί|ην ἀπε|ρείσια|δῶρα κο|μίσσω·|
 aber nach zahllose

[420] νῦν δ' ἴθι,|καὶ τήνδ' ἡ|μιν, Ἐ|κηβόλε,|δέξο θυ|ηλὴν,|
 jetzt aber und diese uns,

[421] ἦν τοι|τῇσδ' ἐπί|βαθρα χά|ριν προτε|θείμεθα|νηὸς|
 die dir dieses

[422] πρωτί|στην· λύ|σαιμι δ' ἄ|ναξ, ἐπ' ἄ|πήμονι|μοίρη|
 als erste· aber bei un schädlichen

[423] πείσματα|σὴν διὰ|μῆτιν· ἐ|πιπνεύ|σειε δ' ἄ|ήτης|
 deinen durch aber

[424] μέλιχος,|ῥ' κ' ἐπὶ|πόντον ἐ|λευσόμεθ' ἑ|υδιό|ωντες·'|
 mild, womit wohl auf klar Wetter machend.'

[425] ἦ, καὶ ἅμ' εὐχῶ λῆ' προχύτας βάλε. τῷ δ' ἐπὶ βουσὶν
so, und zugleich mit die beiden aber an

[426] ζῶσάσθην, Ἄγ'καῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλέης τε.
über mächtig, und.

[427] ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μέτωπα
freilich der zwar mitten um

[428] πλῆξεν, ὁ δ' ἄθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ.
er aber plötzlich am Ort gefallen seiend

[429] Ἀγκαῖος δ' ἐτέρωιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
aber des anderen entlang breiten hauend

[430] χαλκεῖῳ πελέκει κρατεροὺς διέκερσε τένοντας.
mit eherner kräftige

[431] ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρηδῆς κεράεσσιν.
aber beiden rings ab ge brochen

[432] τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
sie aber und rasch, und des Rindes,

[433] κόπτον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
und, auch heilige

[434] καὶ δ' ἅμυδισ τάγε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
hin ab aber zugleich die ja bedeckt habend dicht

[435] καῖον ἐπὶ σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέελοιβας
auf er aber un gemischte

[436] Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θεεύμενος Ἰδμῶν
aber betrachtend

[437] πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἅπο τοῖό τε λιγνὺν
all enthalben leuchtend von diesem und

[438] πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναΐσιμον αἶσσουσιν·
purpurnen günstig auf zuckend·

[439] αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδο·
sogleich aber offen

[440] ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
'euch zwar ja und

[441] ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐν μέσσω
hier bringend· zahllos aber in

[442] κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
dorthin und auch hierher hinauf kehrenden

[443] αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
aber mir verhassten von

[444] τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπεύροιο.
fern wohl an

[445] ὥδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἶω νοῖσιν
so von Übeln kundig geworden noch auch früher

[446] πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
mein damit

[447] νηός, ἐυκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
aber hinauf gestiegenem

[448] ὥς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
so ja aber hörend

[449] νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἰδμονος αἴσῃ.
zwar aber

[450] ἦμος δ' ἤελιός σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
als aber den festen

[451] αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
die aber eben

[452] δειελὶνὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
des Abends sich neigenden unter

[453] τῇμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
damals aber schon alle auf tiefe

[454] φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγίαλοῖο
auf häufend des grauen vor weg

[455] κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
der Reihe nach· neben aber bei ihnen unzählige

[456] εἶδατα, καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόησιν
und lieblich, der ab schöpfend Habenden

[457] οἶνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
danach aber abwechselnd einander

[458] μυθεῖνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαίτι καὶ οἶνω
welche Dinge und viele Jünglinge bei und

[459] τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὑβρις ἀπείη.
angenehm wenn maß los

[460] ἔνθ' αὖτ' Αἰσινίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἐοῖ αὐτῷ
da wieder zwar rat los in sich selbst

[461] πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἐοικῶς.
jedes nieder geschlagen Seiendem gleichend.

[462] τὸν δ' ἄρ' ὕποφρασθεῖςμεγάλη ὅπῃ νείκεσεν ἴδας.
den aber nun nach denkend mit großer

[463] Ἄισινίδης, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
welchen diesen inmitten

[464] αὐδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἧέ σε δαμνᾷ
in der Mitte deinen oder dich

[465] τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
heran kommend, die auch kraft lose

[466] ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτω περιώσιον ἄλλων
jetzt rasch, wodurch über mäßig

[467] κύδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀεῖρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
in und nicht mich

[468] Ζεὺς τόσον, ὅσατιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
wie viel nur ja meinen nicht nun etwas

[469] λοῖγιον ἕσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντονἄεθλον
tödlicheres noch un vollendet

[470] ἴδew ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόωτο.
folgend seienden, und wenn

[471] τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.'
solchen mich aus Arene

[472] ἦ, καὶ ἐπισχόμενοςπλεῖον δέπας ἀμφοτέρησιν
so, und an haltend mehr mit beiden Händen

[473] πῖνε χαλίκρητονλαρὸν μέθυ. δεύετο δ' οἶνω
gut gemischt lieblichen aber

[474] χείλεα, κυάνεαίτε γενειαῖδες. οἱ δ' ὁμάδησαν
dunkle und sie aber

[475] πάντες ὁμῶς, ἴδμων δὲ καὶ ἀμφοδίηνἀγόρευσεν.
alle gleich, aber auch offen

[476] ὄδαιμόνι|ε, φρονέ|εις ὅλο|φώια |καὶ πάρος |αὐτῷ.
Verderbliches auch zuvor für dich selbst.

[477] ἤέ τοι |εἰς ἅ|την ζω|ρὸν μέθυ |θαρσαλέ|ον κῆρ|
oder dir in un gemischten kühnes

[478] οἰδάνει |ἐν στή|θεσσι, θε|οὺς δ' ἀνέ|ηκεν ἅ|τίζειν;
in aber

[479] ἄλλοι |μῦθοι ἔ|ασι πα|ρήγοροι, |οἷσί περ |ἀνὴρ|
andere tröstend, mit welchen ja

[480] θαρσύνει |ἔταρον· |σὺ δ' ἄ|τάσθαλα |πάμπαν ἔ|ειπας,
du aber Frevel ganz

[481] τοῖα φά|τις καὶ |τοὺς πρὶν ἐ|πιφλύ|ειν μακά|ρεσσιν|
solches auch die zuvor

[482] οὐκ ἄ|λκιῶ|δας, οἷς |οὐδ' ὅσον |ἰσοφα|ρίζεις|
denen nicht einmal so viel

[483] ἤνορέ|ην· ἔμ|πηξ δὲ θο|οῖς ἐδά|μησαν ὁ|ιστοῖς|
dennoch aber schnellen

[484] ἄμφω |λητοί|δαο, καὶ |ἴφθι|μοί περ ἐ|όντες·'|
beide und kräftig zwar seiend.'

[485] ὥς ἔφατ'· |ἐκ δ' ἐγέ|λασεν ἄ|δην Ἀφα|ρήιος Ἰ|δας|
so aus aber genug Aphareus Sohn

[486] καὶ μιν ἐ|πιλλί|ζων ῥή|μειβετο |κερτομί|οισιν·|
und ihn stichelnd mit Spötteleien·

[487] ἄγρει |νυν τόδε |σῆσι θε|οπροπί|ησιν ἐ|νίσπες,
nun dieses mit deinen

[488] εἰ καὶ ἐ|μοὶ τοι|όνδε θε|οὶ τελέ|ουσιν ὁ|λεθρον,
ob auch mir solchen

[489] οἷον Ἀ|λκιῶ|δησι πα|τὴρ τεὸς |ἐγγυά|λιξεν·|
welches dein

[490] φράζω |δ' ὅπως |χεῖρας ἐ|μὰς σόος |ἐξαλέ|οιο,
aber wie meine heil

[491] χρεῖω |θεσπί|ζων μετὰ|μῶνιον |εἴ κεν ἄ|λώης·'|
weissagend nach trüglich wenn wohl

[492] Χώετ' ἐ|νιπτά|ζων· προτέ|ρω δέ κε |νεῖκος ἐ|τύχθη,
schmähend· weiter aber wohl

[493] εἰ μὴ | δῆριό | ὦντας ὁ | μὸ κλή | σαντες | ἐ | ταῖροι
 wenn nicht streitend zurecht gewiesen habend

[494] αὐτός | τ' Αἰσὸν | ἰδὼς κατε | ρήτευεν· | ἄν δὲ καὶ | Ὀρφεὺς |
 selbst auch wohl aber auch

[495] λαίῃ | ἄ | νασχόμε | νος κίθα | ριν πεί | ραζεν ἄ | ριδῆς· |
 mit der linken empor haltend

[496] ἦει | δὲν δ' ὥς | γαῖα καὶ | οὐρανὸς | ἦ δὲ θά | λασσα· |
 aber wie und und

[497] τὸ πρὶν ἐπ' | ἀλλή | λοισιμι | ἦ συνα | ρηρότα | μορφῇ· |
 das zuvor auf einander einer zusammen gefügt Gewesene

[498] νεῖκεος | ἐξ ὅλο | οῖο δι | ἐκριθεν | ἀμφὶς ἔ | καστα· |
 aus verderblichen getrennt

[499] ἦ δ' ὥς | ἔμπεδον | αἰὲν ἐν | αἰθέρι | τέκμαρ ἔ | χουσιν |
 und wie fest immer im

[500] ἄστρο | σε | ληναί | η τε καὶ | ἠελί | οιο κέ | λευθοι· |
 und auch

[501] οὐρεά | θ' ὥς ἀνέ | τειλε, καὶ | ὥς ποτα | μοὶ κελά | δοντες |
 und wie und wie rauschend

[502] αὐτῇ | σιν νύμ | φησι καὶ | ἔρπετὰ | πάντ' ἐγέ | νοντο· |
 mit denselben auch alle

[503] ἦει | δὲν δ' ὥς | πρῶτον Ὀ | φίων Εὐρυνό | μη τε |
 aber wie zuerst und

[504] Ὠκεα | νὶς νιφό | εντος ἔ | χον κράτος | Οὐλύμ | ποιο· |
 Okeani de schnee igen haltend

[505] ὥς τε βί | η καὶ | χερσὶν ὁ | μὲν Κρόνῳ | εἵκαθε | τιμῆς, |
 wie auch und der zwar

[506] ἡ δὲ Ῥέ | η, ἔπε | σον δ' ἐνὶ | κύμασιν | Ὠκεα | νοῖο· |
 die aber aber in

[507] οἱ δὲ τέ | ῳς μακά | ρεσσι θε | οῖς Τι | τῆσιν ἄ | νασσον· |
 sie aber inzwischen

[508] ὄφρα | Ζεὺς ἔτι | κοῦρος, ἔ | τι φρεσὶ | νήπια | εἰδώς, |
 bis noch noch Kindische wissend,

[509] Δικταί | ον ναί | εσκεν ὑ | πὸ σπέος· | οἱ δέ μιν | οὔπω |
 Dikte isch unter sie aber ihn noch nicht

[510] γηγενέ|ες Κύ|κλωπες ἐ|καρτύ|ναντο κε|ραυνῶ,
erd geborene

[511] βροντῇ|τε στερο|πῇ τε· τὰ|γὰρ Διὶ|κῦδος ὁ|πάζει.
und und· dies denn

[512] ἦ, καὶ ὁ|μὲν φόρ|μιγγα σὺν|ἀμβροσί|ῃ σχέθεν|αὐδῇ.
so, und der zwar mit ambrosischer

[513] τοὶ δ' ἄμo|τον λή|ξαντος ἐ|τι πρού|χοντο κά|ρηνα
die aber un ersättlich auf gehört habenden noch

[514] πάντες ὁ|μῶς ὁρ|θοῖσιν ἐπ'|οὔασιν|ῆρεμέ|οντες
alle gleichermaßen auf rechten auf still verweilend

[515] κληθ|μῶ· τοῖ|όν σφιν ἐ|νέλλιπε|θέλκτρον ἀ|οιδῆς.
solchen ihnen

[516] οὐδ' ἐπὶ|δὴν μετέ|πειτα κε|ρασσάμε|νοι Διὶ|λοιβάς,
und nicht auf lange danach gemischt habend

[517] ἦ θέμις,|ἐστη|ῶτες ἐπὶ|γλώσ|σησι χέ|οντο
die gestanden seiend auf

[518] αἰθομέ|ναις, ὕ|πνου δὲ δι|ὰ κνέφας|ἐμνώ|οντο.
brennenden, aber durch

[519] αὐτὰρ ὅτ'|αἰγλή|εσσαφα|εινοῖς|ῶμμασιν|Ἥως
aber als glänzende mit hellen

[520] Πηλίου|αἰπει|νὰς ἴδεν|ἄκριας, ἐκ δ'|ἀνέ|μοιο
steile aus aber

[521] εὐδίοι|ἐκλύ|ζοντο τι|νασσομέ|νης ἀλὸς|ἄκραι,
heitere geschüttelt werdenden

[522] δὴ τότ'|ἀνέγρετο|Τίφους· ἄ|φαρ δ' ὁρό|θυνεν ἐ|ταίρους
ja dann sogleich aber

[523] βαινέμε|ναί τ' ἐπὶ|νῆα καὶ|ἀρτύ|νασθαι ἐ|ρετμά.
und auf und

[524] σμερδαλέ|ον δὲ λι|μὴν Παγα|σήιος ἥδὲ καὶ|αὐτῇ
schrecklich aber pagasäisch und auch sie selbst

[525] Πηλιάς|ἶαχεν|Ἀργῶ ἐ|πισπέρ|χουσιν ἐ|σθαι.
pelian antreibend

[526] ἐν γάρ|οἱ δόρυ|θεῖον ἐ|λήλατο, τό ρ'|ἀνὰ|μέσσην
in denn ihr göttlich das ja hinauf mittlere

[527] στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
der dodonäischen

[528] οἱ δ' ἄνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
die aber über gegangen seiend dicht bei einander,

[529] ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ὧ ἐνὶ χώρῳ,
wie vorher in welchem drinnen

[530] εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
geordnet den ihren neben

[531] μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἥρα κλῆρος
in der Mitte aber sehr und

[532] ἴζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καὶ οἱ ξνερθεν
nahe aber ihm und ihm darunter

[533] ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὶς τρόπις.· εἶλκετο δ' ἤδη
wurde gezogen schon

[534] πείσματα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἀλός. αὐτὰρ ἰήσων
und über aber

[535] δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἐνείκεν.
tränen reich von

[536] οἱ δ' ὥστ' ἦίθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
die aber ,so wie oder in

[537] ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
ja wohl in oder an

[538] στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμόν ὁμαρτῇ
aufgestellt habend, unter um gemeinsam

[539] ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
im Takt mit schnellen

[540] ὧς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
so sie von

[541] πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
reißendes darauf aber

[542] ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινῇ κήκιεν ἄλμῃ
aber hier und dort dunkel

[543] δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
furchtbar murmelnd der sehr starken

[544] στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα νηὸς ἰούσης
 aber unter gleich gehend

[545] τεύχεα· μακρὰ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 lange aber stets

[546] ἀτραπὸς ὥς χλοεροῖο διειδομένη πεδίῳ.
 so des grünen hindurch scheinend

[547] πάντες δ' οὐρανὸθεν λεῦσσον θεοὶ ἡματι κείνῳ
 alle aber vom Himmel jenem

[548] νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
 und der halb göttlichen die damals Besten

[549] πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτησι δὲ νύμφαι
 auf den höchsten aber

[550] Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 pelionische hinschauend

[551] ἔργον Ἀθηναίων Ἰτωνίδος, ἥδ' ἐκαὶ αὐτοὺς
 der Itonischen, und auch sie selbst

[552] ἥρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδῶντας ἐρετμά.
 darüber schwingend

[553] αὐτὰρ ὃ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 aber der ja aus höchsten nahe

[554] χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ
 grau aber auf

[555] τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χειρὶ κελεύων,
 und vieles mit schwerer befehlend,

[556] νόστον ἐπευφύμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν.
 sorglose den Ziehenden.

[557] σὺν καὶ οἱ παρὰ κοιτίς ἐπωλένιον φορέουσα
 mit und ihm tragend

[558] Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 dem lieben

[559] οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
 die aber als ja rings um führende

[560] φραδομοσύνη μή τι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
 auch des kampf verständigen Hagnia sohnes

[561] Τίφους, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐύξοα τεχνηέντως
 der ja in wohl gehobelte kunstvoll

[562] πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὅφρ' ἔμπεδον ἐξὶ θύνοι,
 damit fest

[563] δὴ ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
 ja doch dann großen

[564] δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 aber gespannt habend zu beiden Seiten,

[565] καὶ δ' αὐτοῦ λῖνα χεῦαν, ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
 hinab aber da selbst auf gezogen habend.

[566] ἐν δὲ λιγυρὸς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἱκριόφιν δὲ κάλῳας
 da aber hell auf aber

[567] ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
 geglätteten quer darüber gelegt habend

[568] Τισαίην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θεὸν ἄκρην.
 Tisaäische mühelos über lange

[569] τοῖσι δὲ φορμίζων ἐὺθήμονι μέλπεν ἀοιδῆ
 denen aber leierend mit wohlklingendem

[570] Οἶα γροῖο πάϊς νηοσσόν εὐπατέρειαν
 nestling schützend wohl geborene

[571] Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιᾶς ἀλδὺς ἀμφιέπεσκεν
 die jene

[572] ῥυομένην καὶ γαῖαν ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 rettend und iolkische· jene aber der tiefen

[573] ἰχθύες αἰσσοντες ὑπερθ' ἀλός, ἄμμιγα παύροις
 schnellend über gemischt mit wenigen

[574] ἄπλετοι, ὕγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 unzählige, feuchte hin und her springend

[575] ὥς δ' ὁπότε ἀγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντῆρος
 wie aber wann immer des feld wohnenden nach

[576] μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
 unzählige satt gesättigt

[577] εἰς αὖλιν, ὃ δέ τ' εἴσι πάρος σύριγ γιλιγείη
 in der aber auch zuvor hell tönender

[578] καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος, ὥς ἄρα τοί γε
 schön melodierend hirten mäßiges so denn jenen ja

[579] ὡμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὐροσ·
 sie aber immer dichter

[580] αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν
 sogleich aber nebelig getreide reich

[581] δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
 pelionische aber

[582] αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη,
 immer vorwärts eilend· aber sepische

[583] φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 aber meer aber von ferne

[584] Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ' ὑπεύδιος ἠπεύροιο
 pieresische und lee seitig

[585] ἄκτῃ καὶ τύμβος Δολοπήιος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
 und dolopisch· dort ja jene eben

[586] ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
 westliche

[587] καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
 und ihn ehrend unter geschnittene Teile

[588] κείμεν, ὀρινομένης ἀλδὸς οἷδματι· διπλόα δ' ἄκταϊς
 auf gewühlt werdenden zweifach aber

[589] ἤματ' ἐλινύεσκον· ἄτὰρ τρίτῃ τω προέηκαν
 aber am dritten

[590] νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑπόθι λαῖφος·
 aus gespannt habend über mäßig hoch oben

[591] τὴν δ' ἄκτῃν Ἀφείτας Ἀργούς ἔτι κικλήσκουσιν.
 diese aber noch

[592] ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθειν Μελίβοιαν.
 von dort aber weiter vorwärts

[593] ἄκτῃν τ' αἰγιάλόν τε δυσήμενον εἰσορόωντες.
 und und wind ungünstigen hin blickend.

[594] ἥϊθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 bei Tages anbruch aber nahe bei hin blickend

- [595] πόντῳ | κεκλιμένῃ | νην παρεμέτρεον· | οὐδ' ἔτι | δηρὸν |
geneigt seiend auch nicht noch lange
- [596] μέλλον ὑπὲρ | ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο | ῥέεθρα.
hinaus unter weg
- [597] κεῖθεν | δ' Εὐρυμέ | νάς τε πολυκλύ | στους τε φάραγγας |
von dort aber und viel umschäumte und
- [598] Ὅσσης | Οὐλύμ | ποιό τ' ἐσέδρακον· | αὐτὰρ ἔπειτα |
auch aber danach
- [599] κλίτεια | Παλλή | ναια, Καναστραί | ην ὑπὲρ ἄκρην,
palleneisch, kanastraeisch über
- [600] ἦνυσαν | ἐν νύχ | οι πνοιῇ ἀνέ | μοιο θέοντες.
nächtlich laufend.
- [601] ἦρι δὲ | νισσομέ | νοισιν Ἄ | θω ἀνέτελλε κολώνη |
früh aber den Ziehenden
- [602] Θρηκί | η, ἣ | τόσσον ἀπόπρο | θι Λῆμνον ἐοῦσαν,
thrakisch, welche so weit von fern seiend,
- [603] ὅσσον | ἐς ξνδι | όν κεν ἐύστο | λος ὀλκὰς ἀνύσσαι,
so viel wie in wohl wohl ausgerüstetes
- [604] ἀκροτά | τη κορυ | φῇ σκιά | ει, καὶ ἐσάχ | ρι Μυρίνης.
auf höchster und bis nahe
- [605] τοῖσιν | δ' αὐτῇ | μαρ μὲν ἅ | εν καὶ ἐπ | ι κνέφας οὔρος |
ihnen aber am selben Tag zwar und auf
- [606] πάγ | χυ μάλ' ἀκ | ραή | ς, τετά | νυστο δὲ λαί | φεα νηός.
ganz sehr heftig, aber
- [607] αὐτὰρ ἅ | μ' ἡ | ἐλ | ίοιο βο | λαῖς ἀνέ | μοιο λι | πόντος |
aber zugleich mit verlassen habend
- [608] εἶρεσ | ί | η κ | ρανα ἦν | Σιν | τη | δα Λῆ | μνον ἵ | κοντο.
felsig sintische
- [609] ἐνθ' ἅ | μ | υδ | ις πᾶς δῆ |μος ὑ | περ | βασί | ησι γυ | ναικῶν |
dort zusammen ganz
- [610] νη | λει | ὤς δέ | δ | μ | ητο πα | ροι | χομέ | νω λυκά | βαντι.
unerbittlich vorüber gegangen seiender
- [611] δὴ γὰρ | κου | ριδί | ας μὲν ἀ | π | ην | ῆ | ναντο γυ | ναι | κας |
ja denn eheliche zwar

- [612] ἀνέρες | ἐχθή|ραντες, | ἐ|χον δ' ἐπὶ | ληιά|δεσιν
gehasst habend, aber auf
- [613] τρηχὺν | ἐ|ρον, | ἃς | αὐτοῖ | ἀ|γίνεον | ἀντιπέ|ρηθεν
rau hen welche sie selbst von jenseits
- [614] Θρηκί|ην δη|οῦντες· | ἐ|πει χόλος | αἰνός | ὃ|παζεν
verwüstend· da schrecklich
- [615] Κύπιδος, | οὔνεκά | μιν γερά|ων ἐπὶ | δηρὸν ἄ|τισσαν.
weil sie bezüglich lange
- [616] ὦ μέλε|αι, ζή|λοιό τ' | ἐ|πισμυγε|ρῶς ἀκό|ρητοι.
o Elenden, und unablässig un gesättigt.
- [617] οὐκ οἷ|ον σὺν | τῇσιν ἐ|οὺς | ἔρ|ραισαν ἀ|κοίτας
nicht allein mit diesen ihre eigenen
- [618] ἀμφ' εὐ|νῇ, πᾶν | δ' ἄρσεν ὁ|μοῦ γένος, | ὥς κεν ὁ|πίσσω
um alles aber zugleich damit wohl später
- [619] μήτινα | λευγαλέ|οιοφό|νου τί|σειαν ἀ|μοιβήν.
irgendeinen elenden
- [620] οἷ | δ' ἐκ πασέ|ων γερα|ροῦ περι|φείσατο | πατρὸς
allein aber von allen ehrwürdigen
- [621] Ὑπιπύ|λεια θό|αντος, ὃ | δὴ κατὰ | δῆμον ἄ|νασσειν·
die ja über
- [622] λάρνακι | δ' ἐν κοί|λῃ μιν ὕ|περθ' ἀλδς | ἦκε φέ|ρεσθαι,
aber in hohler ihn über
- [623] αἶ | κε φύ|γῃ. καὶ | τὸν μὲν ἐς | Οἶνοί|ην ἐρύ|σαντο
wenn wohl und ihn zwar nach
- [624] πρόσθεν, ἀ|τὰρ Σίκι|νόν γε με|θύστερον | αὐδῇ|θεῖσαν
zuvor, aber doch später genannt worden
- [625] νῆσον, ἐ|πακτῇ|ρες, Σικί|νου ἄπο, | τόν ρα θό|αντι
von, den ja
- [626] νηῖας | Οἶνοί|η νύμ|φη τέκεν | εὐνη|θεῖσα.
schiff kundige beim Bett gelegen worden.
- [627] τῇσι δὲ | βουκόλι|αί τε βο|ῶν χάλ|κειά τε | δύνειν
aber und eherne und
- [628] τεύχεα, | πυροφό|ρους τε δι|ατμή|ξασθαι ἀ|ροῦρας
weizen tragende und

[629] ῥηίτε|ρον πά|σῃσιν Ἀ|θηναί|ης πέλεν|ῥγων,
leichter für allen

[630] οἷς αἰ|εὶ τὸ πά|ροιθεν ὁ|μίλειον. ἀ|λλὰ γὰρ|ἔμπης|
mit welchen immer das früher aber denn dennoch

[631] ἦ θα|μὰ δὴ|πά|πτεινον ἐ|πὶ πλατύν|ῶμασι|πόντον|
wahrlich oft ja über breiten

[632] δείματι|λευγαλέ|ω,ὅπό|τε Θρή|ικες ἴ|ασιν.
elendem, wann immer

[633] τῷ καὶ ὅτ'|ἐγγύθι|νήσου ἐ|ρεσσομέ|νην ἴδον|Ἀργώ|
so auch als nahe gerudert werdende

[634] αὐτίκα|πασσудί|η πυλέ|ων ἔ|κτοσθε Μυ|ρίνης|
sofort all zusammen außerhalb

[635] δῆια|τεύχεα|δῦσαι ἐς|αἰγία|λὸν προχέ|οντο|
kriegs in

[636] Θυιάσιν|ῶμοβό|ροις ἴκε|λαι· φὰν|γάρ που|ἰκάνειν|
roh essenden gleich· denn wohl

[637] Θρήικας·|ἡ δ' ἅμα|τῇσι Θο|αντιάς|Ἰψιπύ|λεια|
sie aber zugleich mit diesen Thoas Tochter

[638] δὺν' ἐνὶ|τεύχεσι|πατρός. ἀ|μηχανί|η δ' ἐχέ|οντο|
in aber

[639] ἄφθογ|γοι· τοῖ|όν σφιν ἐ|πὶ δέος|ῆω|ρεῖτο|
stumm· solche Art ihnen auf

[640] τείως|δ' αὖτ' ἐκ|νηὸς ἀ|ριστῇ|ες προέ|ηκαν|
indes aber wieder aus

[641] Αἰθαλί|δην κή|ρυκα θο|όν, τῷ|πέρ τε|μέ|λεσθαι|
schnellen, dem ja und

[642] ἀγγελί|ας καὶ|σκῆπτρον ἐ|πέτρεπον|Ἑρμεί|αο|
und

[643] σφωιτέ|ροιο το|κῆρος, ὃ|οἱ μνη|στιν πόρε|πάντων|
ihres eigenen der ihm aller

[644] ἄφθιτον·|οὐδ' ἔτι|νῦν περ|ἀποιχομέ|νου Ἀχέ|ροντος|
un vergänglich· auch nicht noch jetzt zwar abwesend seiend

[645] δίνας|ἀπροφά|τους ψυ|χὴν ἐπὶ|δέδρομε|λήθη·|
unsagbaren

- [646] ἀλλ' ἦγ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένῃ μεμόρηται,
aber diese ja fest immer abwechselnd
- [647] ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
anderwärts den Unterirdischen zu gezählt, ein andermal in
- [648] ἤελί ου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
den Lebenden mit aber was
- [649] Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
mich ununterbrochen
- [650] ὃς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
der ja damals gehende
- [651] ἥματος ἀνομένοι διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ῥοῖ
unheiligen durch und nicht zwar
- [652] πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ βορέαο.
bei
- [653] Λημνιάδες δὲ γυναικες ἀνὰ πτόλιν ἵζον ἰοῦσαι
lemnische aber durch gehend
- [654] εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
in sie selbst denn
- [655] καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἡγερέθοντο,
und ja als eben sehr alle im Haufen
- [656] αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
sogleich ja die eben in den jenen antreibend
- [657] Ὀφίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
'o Freundinnen, wenn aber eben wunsch gemäße
- [658] ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
welche doch zu habende,
- [659] ἦα, καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
und lieblich, damit fest außerhalb
- [660] μίμνοιεν, μὴδ' ἄμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποντες
und nicht uns gemäß nachgehend
- [661] ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
genau böse aber auf weithin
- [662] βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
da großes auch nicht etwas ganz und gar

[663] θυμη|δὲς καὶ τοῖσι τό|γ' ἔσσεται, εἴ|κε δα|εἶεν.
herz freudig und ihnen dies ja wenn wohl

[664] ἡμετέ|ρη μὲν νῦν τοί|η παρε|νήνοθε|μῆτις·
unsere zwar jetzt solche

[665] ὁμέων|δ' εἴ τις ἄ|ρειον ἔ|πος μη|τίσεται|ἄλλη,
eurer aber wenn jemand besseres andere,

[666] ἐγρέ|σθω· τοῦ|γάρ τε καὶ|εἵνεκα|δεῦρ' ἐκά|λεσσα·'
dessen denn und auch um willen hierher

[667] ὥς ἄρ' ἔ|φη, καὶ|θῶκον ἐ|φίζανε|πατρὸς ἐ|οῖο
so ja und eigenen

[668] λάινον·|αὐτὰρ ἔ|πειτα φί|λη τροφὸς|ῶρτο Πο|λυξώ,
steinernen· aber danach liebe

[669] γήραϊ|δὴ ῥι|κνοῖσιν ἐ|πισκά|ζουσαπό|δεσσιν,
eben dürrer hinkend

[670] βάκτρῳ|ἐρειδομέ|νη, περὶ|δὲ μενέ|αιν' ἀγο|ρεῦσαι.
sich stützend, um aber begehend

[671] τῇ καὶ|παρθενι|καὶ πῖσυ|ρες σχεδὸν|ἐδριό|ωντο
bei ihr auch jungfräuliche vier nahe

[672] ἀδμή|τες λευ|κῇσιν ἐ|πιχνοα|ούση ἐ|θείραις.
unvermählte mit weißen zart behaarten

[673] στῇ δ' ἄρ' ἐ|νὶ μέσ|σῃ ἀγο|ρῇ, ἀνὰ|δ' ἔσχεθε|δειρὴν
aber ja in mittleren hinauf aber

[674] ἦκα μό|λις κυ|φοῖο με|ταφρένου,|ῶδέ τ' ἔ|ειπεν·
sanft kaum des gebeugten so ja

[675] ὧρα μὲν,|ὥς αὐ|τῇ περ|ἐφανδάνει|Ὑψιπυ|λείη,
zwar, wie ihr selbst eben

[676] πέμπω|μεν ξεί|νοισιν, ἐ|πεὶ καὶ|ἄρειον ὁ|πάσσαι.
da auch besseres

[677] ὕμμι γε|μὴν τίς|μῆτις ἐ|παύρε|σθαι βιό|τοιο,
euch ja wahrlich welcher

[678] αἶ κεν ἐ|πιβρί|ση Θρή|ιξ στρατός,|ῆέ τις|ἄλλος
wenn wohl oder irgendeiner anderer

[679] δυσμενέ|ων, ἃ τε|πολλὰ μετ'|ἀνθρώ|ποισι πέ|λονται;
welche auch vieles unter

[680] ὥς καὶ νῦν ὁδ' ὁμιλος ἀνωίστως ἐφίκανει.
wie auch jetzt dieser un bewaffnet

[681] εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὁπίσσω
wenn aber dies zwar jemand anderes aber danach

[682] μυρία δ' ἡτοσὺν ἐρπετα πῆματα μίμνει,
zahllose größere

[683] εὖτ' ἂν δὴ γεραραί μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
wenn wohl eben alte zwar

[684] κούροτεραι δ' ἀγονοὶ στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε.
jüngere aber kinderlose verhasstes zu

[685] πῶς τῇμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθείαις
wie dann unglückselige; oder in tiefen

[686] αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
selbst tätige euch ein gejocht

[687] γειτόμον νειοῖο διειρύσουσιν ἄροτρον,
erd schneidenden

[688] καὶ πρόκα τελλομένου ἔτερος στάχυν ἀμήσονται;
und vorher des sich vollendenden

[689] ἦ μὲν ἐγών, εἰ καὶ μετὰ νῦν ἔτι πεφρίκασιν
wahrlich zwar ich, wenn auch mich die jetzt noch

[690] κῆρες, ἐπερχόμενον που ὀίομαι εἰς ἔτος ἤδη
heran kommend wohl in schon

[691] γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
von genommen habend

[692] αὐτως, ἣ θέμις ἐστὶ παρὸς κακότητα πελάσσαι.
so, welche zuvor

[693] ὅπλοτέρῃσι δὲ πᾶνχὺ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
den jüngeren aber ganz dies

[694] νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολός ἐστ' ἄλωρή,
jetzt denn eben bei erreichbar

[695] εἴ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληίδα πᾶσαν
wenn wohl und ganze

[696] ὑμετέρεην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστὺ μέλεσθαι.
eure und glänzende

[697] ὥς ἔφατ'· ἐν δ' ἄγορῇ πλητο θρόου. εὔαδε γάρ σφιν
so in aber denn ihnen

[698] μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνγε παρσχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
aber nach diese dicht danach wieder

[699] Ὑπιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἠὔδα·
und solches eingefügt

[700] 'εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφ' ἀνδάνει ἥδε μενοινῇ,
'wenn zwar eben allen diese

[701] ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.'
schon wohl nach auch

[702] ἦ ῥα, καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐοῦσαν·
so ja, und näher seiend·

[703] ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
für mich, dieses entgegen gehend,

[704] ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
zu uns her welcher

[705] ὄφρα τί οἱ δὴ μοιοῖτο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
damit etwas ihm herz freundliches

[706] καὶ δ' αὖτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἳ κ' ἐθέλωσιν,
und doch sie selbst auch und wenn wohl

[707] κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας·
mutig wohlgesinnte·

[708] ἦ, καὶ ἔλυσ' ἄγορην, μετὰ δ' εἰς ἐὼν ὥρτο νέεσθαι.
so, und nach aber in eigenen

[709] ὥς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον,
so aber auch sie aber

[710] χρεῖος ὅτι φρονέουσα μετήλυθεν. ὥκα δὲ τοὺς γε
was auch denkend schnell aber jene ja

[711] πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας·
all zusammen aus fragende·

[712] 'κούρη τοί μ' ἐφ' ἔκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν,
dir mich Thoantias hierher gehend,

[713] Ὑπιπύλῃ, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
welcher

[714] ὅφρα τί οἱ δὴ μοιοῖ ἔπος θυμῆρες ἐνίσπη·
damit etwas ihm herz freundliches

[715] καὶ δ' αὖ τοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλητε,
und doch sie selbst und auch wenn wohl

[716] κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαίνέμεν εὐμενέοντας.¹
sogleich jetzt wohl gesinnte.¹

[717] ὥς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἦνδανε μῦθος.
so ja allen aber schicklicher

[718] Ὑψιπύλην δ' εἰσαντο καταφθιμένοιο θόαντος
aber des verstorbenen

[719] τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσεμέν· ὤκα δὲ τόν γε
zart geborene geworden seiend schnell aber den ja

[720] πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
und doch sie selbst

[721] αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὧμοισι θεῖας Τριτωνίδος ἔργον,
aber der ja um Tritonis

[722] δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
purpurnen den ihm

[723] Παλλάς, ὃτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
als zuerst

[724] Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
und

[725] τῆς μὲν ῥήϊτε ρόνκεν ἐς ἡέλιον ἀνιόντα
von ihr zwar leichter wohl in auf gehenden

[726] ὅσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
oder jenes

[727] δὲ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσ' ἐτέτυκτο,
ja denn dir mittig zwar gerötet

[728] ἄκρα δὲ πορφυρέην παντὶ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
aber purpurn überall in aber ja jedem

[729] τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
viele abgeteilt gut

[730] ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἦμενοι ἔργῳ,
in zwar auf unvergänglichem sitzend

[731] Ζηνὶ κε|ραυνὸν ἄ|νακτι πο|νεύμενοι· |δς τόσον |ῆδη|
 mühend seiend· welcher so sehr schon

[732] παμφαί|ωνν ἐτέ|τυκτο, μι|ῆς δ' ἔτι |δεύετο |μοῦνον|
 all leuchtend einer aber noch nur

[733] ἀκτῖ|νος, τὴν |οἶδε σι|δηρεί|ης ἐλά|ασκον|
 die diese mit eisernen

[734] σφύρη|σιν, μαλε|ροῖο πυ|ρὸς ζεί|ουσαν ἀ|υτμήν·|
 des rasenden siedende

[735] ἐν δ' ἔσαν |Ἀντιό|πης Ἀ|σωπίδος |υῖε |δοιῶ,|
 darin aber des Asopos Tochter zwei,

[736] Ἀμφί|ων καὶ |Ζῆθος· ἀ|πύργω|τος δ' ἔτι |θήβη|
 und un befestigt aber noch

[737] κεῖτο πέ|λας, τῆς |οἶγε νέ|ον βάλ|λοντο δο|μαίους|
 nahe, deren jene neu Bau steine

[738] ἰέμε|νοι. Ζῆ|θος μὲν ἐ|πωμαδὸν |ῆέρ|ταζεν|
 begehend seiend. zwar schulter weis

[739] οὖρεος |ῆλιβά|τοιο κά|ρη, μογέ|οντι ἐ|οικώς·|
 steil ansteigenden Mühsam seiendem gleich·

[740] Ἀμφί|ων δ' ἐπὶ |οἱ χρυσέ|η φόρ|μιγγι λι|γαίνων|
 aber auf ihm goldener modulierend

[741] ἦε, |δις τόσ|ση δὲ μετ' |ἔχνια |νίσσετο |πέτρῃ|
 doppelt so viel aber hinter

[742] ἐξεί|ης δ' ἡ|σκητο βα|θυπλόκα|μος Κυθέ|ρεια|
 der Reihe nach aber tief gelockte

[743] Ἄρεος |ὀχμά|ζουσαθο|ὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου|
 schwingend schnelles aus aber ihr

[744] πῆχυν ἔ|πι σκαι|ὸν ξυνο|χὴ κεχά|λαστο χι|τῶνος|
 auf linke Seite

[745] νέρθεν ὕ|πὲκ μα|ζοῖο· τὸ δ' ἀντίον |ἀτρεκὲς |αὐτῶς|
 unten unter vor das aber Gegenüber genau ebenso

[746] χαλκεί|η δει|κηλον ἐν |ἀσπίδι |φαίνετ' ἰ|δέσθαι·|
 bronzen gezeichnet in

[747] ἐν δὲ βο|ῶν ἔ|σκεν λάσι|ος νομός· ἀμφὶ δὲ |βουσὶν|
 in aber zottige um aber

[748] Τηλεβό|αι μάρ|ναντο καὶ|υῖές|Ἡλεκτρύ|ωνος·
und

[749] οἱ μὲν ἄ|μυνόμε|νοι, ἀτὰρ|οἳ γ' ἐθέ|λοντες ἄ|μέρσαι,
die zwar sich wehrend, aber jene ja wollend

[750] ληι|σταὶ Τάφι|οι· τῶν|δ' αἶματι|δεύετο|λειμῶν|
deren aber

[751] ἐρσή|εις, πολέ|ες δ' ὀλί|γους βιό|ωντο νο|μῆας·
tau frisch, viele aber wenige

[752] ἐν δὲ δύ|ω δί|φροι πεπο|νήατο|δηριό|ωντες·
darin aber zwei streitend.

[753] καὶ τὸν|μὲν προπά|ροιθε Πέ|λοψ ἴθυ|νε, τι|νάσσων|
und den zwar vor weg schüttelnd

[754] ἦνία,|σὺν δέ|οὶ ἔσκε|πα|ραιβάτις|ἵπποδά|μεια·
mit aber ihm

[755] τὸν δὲ με|ταδρομά|δην ἐπὶ|Μυρτίλος|ῆλασεν|ἵππους,
den aber nach rennend gegen

[756] σὺν τῷ|δ' Οἰνόμα|ος προτε|νὲς δόρυ|χειρὶ με|μαρπῶς|
mit dem aber lang vorgestreckten ergriffen habend

[757] ἄξονος|ἐν πλή|μνησι πα|ρακλιδὸν|ἀγνυμέ|νοι|
in seitlich zerbrechenden

[758] πῖπτεν, ἐ|πεσσύμε|νος Πελο|πήια|νῶτα δα|ΐξαι·
herbei stürzend pelopische

[759] ἐν καὶ Ἀ|πόλλων|Φοῖβος ὁ|ιστεύ|ων ἐτέ|τυκτο,
darin auch pfeilend

[760] βούπαις|οὐπω|πολλός, ἐ|ῆν ἐρύ|οντα κα|λύπτρης|
noch nicht groß, die eigene schützend

[761] μητέρα|θαρσαλέ|ως Τιτυ|ὸν μέγαν,|ὃν ῥ' ἔτε|κέν γε|
kühn groß, den ja eben

[762] δῖ' Ἐλά|ρη, θρέ|ψεν δὲ καὶ|ἄψ ἐλο|χεύσατο|Γαῖα·
göttliche aber auch wieder

[763] ἐν καὶ Φρίξος|ἔην Μινυ|ήιος ὥς|ἐτε|ὸν περ|
darin auch minyisch wie wahr eben

[764] εἰσαί|ων κρι|οῦ, ὁ δ' ἄρ'|ἐξενέ|ποντι ἐ|οικώς·
hinein hörend der aber ja heraus sprechend dem gleich.

[765]	κείνους	κ'	εἰσορόων	ἀκέοις,	ψεύδοιό	τε	θυμόν,
	jene	wohl	hin schauend			und	

[766] ἔλπομε|νος πυκ|ινὴν τιν'| ἄ|πὸ σφεί|ων ἑ|σα|κοῦσαι|
hoffend dicht irgendeine von ihnen

[767] βάξιν, ὃ καὶ δηρὸν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

[768] τοῖ' ἄρα δῶρα θεῶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.

solche ja Tritonis

[769] δεξιτε|ρῇ δ' ἔλεν|ἔγχος ἐ|κηβόλον, ὃ ρ' ἄτα|λάντη
mit der rechten aber weit schießenden, das ja

[770] Μαινάλω | ἔν ποτέ | οἱ ξει | νήιον | ἐγγυά | λιξεν,
in einst ihm

[771] πρόφρων ἄντομέ νη· περὶ γὰρ μενέαιεν ξέπασθαι
bereit willig entaegen gehend· um denn

[772]	τὴν	ὁδόν·	ἀλλὰ	γὰρ	αὐτὸς	ἐκὼν	ἀπε	ρήτυε	κούρην,
	die		aber	denn	er selbst	freiwillig			

[773] δεῖσεν δ' ἀργαλέας ξρίδας φιλότητος ἔκκητι.
aber schmerzliche um willen.

[774] βῆ δ' ἔμειναι πρὸς ἅστου, φαεινῶ ἄστέρϊ ἴσος,
 aber hin zu hellem gleich,

[775] ὃν ῥά τε νηγατέ|ρσιν ἐ|εργόμε|ναι καλύ|βησιν
welchen ja auch neu ehelichen eingeschlossen seiend

[776] νύμφαι | θηή |σαντο δό |μων ὑπερ |ἀντέλ |λοντα,
über gegen auf gehend,

[777]	καί σφισι	κυανέοιο	δι'	ἥερος	ὄμματα	θέλγει
	und ihnen	des dunkel blauen	durch			

[778] καλὸν ἐρρουθόμενος, γάνυται δέ τε ἡϊθέοιο
schön errötend seiend, aber auch des Jünglings

[779] παρθένος | ἰμεῖ | ρουσα μετ' | ἄλλοδα | ποῖσιν ἐ | όντος
 beghehend mit fremden seienden

[780] ἀνδράσιν,	ῥ	καί	μιν μνη	στήν κομέ	ουσι το	κῆες.
	welchem	auch	sie	Braut		

[781] τῷ ἴκελος πρὸ πόλῃος ἀνὰ στίβον ἦεν ἥρως.

jenem gleich vor hin auf

[782] καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
und ja als eben und auch innerhalb

[783] δημότεροι μὲν ὀπίσθεν ἐπεκλονέοντο γυναικες,
bürgerliche aber hinten

[784] γηθόσυναί ξείνων· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
freudig er aber auf gestützt habend

[785] νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
ohne Scheu, bis glänzende

[786] Ὑπιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
aber dem sichtbar Gewordenen

[787] δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σάνιδεσσιν.
mit gut ge zimmerten zusammen gefügt worden

[788] ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισίῳ ἐνὶ παμφανόωντι
dort ihn in all glänzendem

[789] ἔσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα
eilends der schönen durch führend

[790] ἀντία δεσποίνης· ἣ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
gegenüber sie aber seitwärts geworfen habend

[791] παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηίδας· ἔμπα δὲ τὸν γε
jungfräulichen dennoch aber den ja

[792] αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισιν·
sich scheuend schmeichelnden·

[793] Ἐεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
warum verweilend über außerhalb

[794] ἥσθ' αὐτῶς; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστν,
so; da nicht ja unter

[795] ἀλλὰ Θρηκίης ἐπινάστιοι ἠπείροιο
sondern Zu zügler

[796] πυροφόρους ἀρόωσι γύας· κακότητα δὲ πᾶσαν
weizen tragende aber ganze

[797] ἐξερέω νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
un trüglich, damit gut auch ihr selbst.

[798] εὔτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
als mein

[799] τηνίκα | ὀρηκί | ην, οἷ | τ' ἀντία | ναιετά | ουσιν,
damals die auch gegenüber

[800] δήμου | ἀπορνύμε | νοιλα | οἱ πέρ | θεσκον | ἐπαύλους |
auf brechend

[801] ἐκ νη | ὧν, αὐ | τῇσι | δ' ἀ | πείρονα | ληίδα | κούραις |
aus den selben aber un endliche

[802] δεῦρ' ἄγον· | οὐλομέ | νης δὲ | θε | ἄς πορ | σύνετο | μητις |
hierher ver derblichen aber

[803] Κύπριδος, | ἥ τέ | σφιν θυ | μοφθόρον | ἔμβαλεν | ἄτην.
die auch ihnen herz verderbende

[804] δὴ γὰρ | κουριδί | ας μὲν | ἀπέστυγον, | ἐκ δὲ | μελάθρων,
ja denn der Ehe zwar aus aber

[805] ἧ | ματί | η εἴ | ξαντες, | ἀπεσσεύ | οντο γυ | ναϊκας·
welcher törichten nachgegeben habend,

[806] αὐτὰρ | ληιά | δεσσιδο | ρικτή | ταις παρί | αυον,
aber Beute speer erworbenen

[807] σφέτλιοι. | ἧ | μὲν | δηρὸν ἐ | τέτλαμεν, | εἰ κέ | ποτ' | αὖτις |
erbarmungslose. wahrlich ja lange ob wohl einmal wieder

[808] ὅπῃ | με | ταστρέ | ψωσι νό | ον· τὸ δὲ | διπλόον | αἰεὶ |
spät das aber zweifache immer

[809] πῆμα κα | κὸν | πρού | βαινεν. | ἀτιμά | ζοντο δὲ | τέκνα |
schlimmes aber

[810] γνήσι' | ἐν | μεγά | ροις, σκοτί | η δ' | ἀνέ | τελλε γε | νέθλη.
echte in dunkle aber

[811] αὐτως | δ' ἀ | δμη | τέες τε κό | ραι, χῆ | ραί τ' ἐπὶ | τῇσιν |
ebenso aber unvermählte und Witwen auch über diesen

[812] μητέρες | ἄμ | πτολί | εθρον ἀ | τημελέ | ες ἀλά | ληντο.
durch un gepflegte

[813] οὐδὲ | πα | τήρ | ὀλί | γον περ ἐ | ῆς ἀλέ | γιζε θυ | γατρός,
auch nicht ein wenig doch seiner

[814] εἰ καὶ ἐν | ὀφθαλ | μοῖσι δα | ἱζομέ | νην ὀρό | ωτο |
wenn auch in misshandelt werdende

[815] μητρει | ῆς ὑπὸ | χερσὶν ἀ | τασθάλου· οὐδ' ἀπὸ | μητρὸς |
unter frevlerischen auch nicht von

[816] λώβην, ὥς τὸ πάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον.
wie das früher, un schöne

[817] οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μελε θυμῷ.
auch nicht

[818] ἀλλ' οἷαι κοῦραι ληϊτιδες ἐν τε δόμοισιν
sondern allein Beute in und

[819] ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλονται.
in und und auch

[820] εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
bis irgendein uns über mächtigen

[821] ἄψ ἀναερχομένους θρηκῶν ἀπο μηκέτι πύργοις
wieder hinauf kehrende von weg nicht mehr

[822] δέχθαι, ἢν ἢ φρονέοιεν ἄπερ θέμις, ἢέ πῃ ἄλλῃ
damit oder dasselbe wie oder irgendwo andern

[823] αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκονται.
zu den selben Beute aufgebrochen worden

[824] οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσον ἔλειπτο
sie aber ja gesetzt habend so viel wie

[825] ἄρσεν ἀνὰ πολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
männliches durch zurück, wo noch jetzt ja

[826] Θρηκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
schnee reich

[827] τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
daher ihr heimisch· wenn aber wohl hier

[828] ναιετάειν ἐθέλοις, καὶ τοι ἄδοι, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
auch dir wahrlich auch wohl dann

[829] πατὴρ ἐμῆο θόαντος ἔχουσιν γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
meines und nicht etwas dich

[830] γαῖαν ὀνόσσεισθαι· περὶ γὰρ βαθυλήιος ἄλλων
in bezug auf denn reich an Ackerland anderer

[831] νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλὶ ναιετάουσιν.
der Ägäischen welche in

[832] ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπες
sondern jetzt zu gehend

[833] μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόλῃος.
unsere, und nicht außerhalb

[834] Ἰσκεν, ἀμαλδύνουσα φόβου τέλος, οἷον ἐτύχθη
mildernd welches

[835] ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παρὰβλήδην προσέειπεν
aber er diese eben seitwärts

[836] Ὑψιπύλῃ, μάλα κεν θυμῷ δέοι ἀντιᾶσαι μιν
sehr wohl herz freudigen

[837] χρησιμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὁπάξεις.
die welche uns deiner

[838] εἴμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἕκαστα
aber zurück kehrend wieder durch sobald wohl je des

[839] ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορίῃ δὲ μελέσθω
gemäß aber

[840] σοί γ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἐγώ γε μὲν οὐκ ἄθερίζων
dir ja selbst und ich freilich zwar nicht verachtend

[841] χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
aber mich leid vollen

[842] ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
so, und der rechten sogleich aber zurück

[843] βῆ ῥ' ἔμην, ἀμφὶ δὲ τόνγε νειήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ja um aber den eben anders woher andere

[844] μυρίαι εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
unzählige hoch erfreut, bis

[845] ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' ἐυτροχάλοισιν ἀμάξαις
danach aber wohl räderigen

[846] ἄκτῃν εἰσαπέβαν, ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,
viele bringend,

[847] μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
als schon alles ununterbrochen

[848] τὸν ῥα καλεσσαμένη διέπεφραδεν Ὑψιπύλεια·
den ja gerufen habend

[849] καὶ δ' αὐτοὺς ξεινούσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
und aber sie selbst zu ihren

[850] ῥηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὥρσεν
leicht. denn zu süßen

[851] Ἥφαιστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
viel ratende, damit wohl wieder

[852] νάηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λήμνος.
später un befleckt

[853] ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήιον ἐς δόμον ὥρτο
da er zwar königlichen in

[854] Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,
die aber anderen wo hin auch je der,

[855] Ἥρα κληῖος ἀνευθεν, ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
abseits, der denn bei

[856] αὐτὸς ἐκὼν παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
selbst frei willig wenige auch ab getrennt worden seiend

[857] αὐτίκα δ' ἄστὺ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθει
sofort aber und

[858] καπνῷ κνισήεντι περὶ πλεον· ξεοχα δ' ἄλλων
duftendem ringsum voll· besonders aber der anderen

[859] ἀθανάτων Ἥροῦς υἱὰ κλυτὸν ἥδ' ἐκαὶ αὐτὴν
der Unsterblichen berühmten und auch selbst

[860] Κύπριν ἀοιδῇσιν θυέεσσι τε μειλίσσοντο.
auch

[861] ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμάρ ἀεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
aber bis zum immer aus

[862] ναυτιλίης· δὴ ρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
lange aber wohl am Ort bleibend,

[863] εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπ' ἀνευθε γυναικῶν
wenn nicht zusammen getrommelt habend fern

[864] Ἥρα κλέης τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν·
solchen schmähend

[865] ὁ δαίμονι, πάτρης ἐμφύλιον αἶμ' ἀποέργει
bürgerliches

[866] ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
uns; oder bedürftig hierher

[867] κεῖθεν, ὁ νοσῶν πολὺ ἥτις; αὐθι δ' ἔαδεν
 von dort, tadelnd habend am Ort aber

[868] ναῖον τας λιπαρὴν ἄρσιν λήμνοιο τὰ μέσθαι;
 wohnend fette

[869] οὐ μὰν εὐκλείεις γε σὺν ὀθνεῖσι γυναιξίν
 nicht gewiss ruhm voll ja mit fremden

[870] ἐσσομένθ' ὧδ' ἐπὶ δὴρὸν ἐλμένον· οὐδέ τι κῶας
 so auf lange er hoffend und nicht etwas

[871] αὐτόμα τον δῶσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 von selbst irgendeiner genommen habend den Gebet getan Habenden.

[872] ἴομεν αὐτίς ἑκάστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 wieder je der zu den Seinen den aber in

[873] Ὑπὺ λης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
 den ganzen Tag, bis

[874] παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλῃ τέ ἐβάξιος ἵκηται.
 große auch ihn

[875] ὥς νεῖκεσεν ὁμίλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 so wider sprechend aber nicht nun einer

[876] ὁμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 noch

[877] ἀλλ' αὖτως ἀγορήθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 sondern ebenso von der Versammlung

[878] σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
 eilend. die aber ihnen sobald

[879] ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
 wie aber wenn schöne

[880] πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 heraus gegossen seiend um aber

[881] ἐρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 tau frisch die aber süßen ein andermal anderen

[882] καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταί γε
 ge flogen seiend so ja jene eben

[883] ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
 eifrig um klagend seiend

- [884] χερσί τε καὶ μύθοιςιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,
und auch je den,
- [885] εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὁπάσσαι.
betend den Seligen un schädliche
- [886] ὥς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ῥήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
so aber auch genommen habend
- [887] Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
die aber ihr des Gehenden·
- [888] Ἴσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἐταίροις
auch dich mit un versehrten wieder
- [889] χρύσειον βασιλῆι δέρος κομίσαιαν ἄγοντα
goldenes bringend
- [890] αὖτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον. ἦδε δὲ νῆσος
so eben, wie auch dir lieb. diese aber
- [891] σκήπτρά τε πατρός ἐμῆο παρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
auch meines wenn auch später
- [892] δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλης ἄψορρον ἰκέσθαι.
ja einmal heimgekehrt habend rück wärts
- [893] ῥηδίως δ' ἂν ἐοῖ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
leicht aber wohl für dich auch zahl losen
- [894] ἄλλων ἐκ πόλιν· ἀλλ' οὐ σύγε τήνδε μενοινῆν
anderer aus aber nicht du aber diese
- [895] σχήσεις, οὐτ' αὖτὴ προτιόσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
noch ich selbst so
- [896] μνώεο μὴν ἀπείων περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
doch ab wesend zwar dennoch auch heim kehrender schon
- [897] Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
aber uns das wohl
- [898] πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ μεθεοὶ δώωσι τελέσθαι.
willig, wenn ja nun mich
- [899] τὴν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἀγαίόμενος προσέειπεν·
die aber wieder bewundernd
- [900] Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
die zwar so schicklich alles

[901] ἐκ μακά|ρων· τύ|νη δ' ἐμέ|θεν πέρι|θυμὸν ἀ|ρείω|
aus der Seligen· du aber meiner um besseren

[902] Ἰσχάν', ἐ|πεὶ πά|τρην μοι ἄ|λιν Πελί|αο ἔ|κητι|
da mir genug um willen

[903] ναιετά|ειν· μοῦ|νόν με θε|οὶ λύ|σειαν ἀ|έθλων·|
allein mich

[904] εἰ δ' οὐ|μοι πέ|πρωται ἐς|Ἑλλάδα|γαῖαν ἰ|κέσθαι|
wenn aber nicht mir nach

[905] τηλοῦ ἀ|ναπλώ|οντι, σὺ δ' ἄρ|σενα|παῖδα τέ|κῃαι·|
fern hinauf segelnd, du aber männlichen

[906] πέμπε μιν|ῆβή|σαντα Πε|λασγίδος|ἔνδον ἰ|ωλκοῦ|
ihn erwachsen geworden des innen

[907] πατρί τ' ἐ|μῷ καὶ|μητρὶ δύ|ῃς ἄκος, ἦν ἄρα|τούς γε|
und meinem auch wenn doch diese ja

[908] τέτμη ἔ|τι ζώ|οντας, ἵν' ἄνδιχα|τοῖο ἄ|νακτος|
noch lebend, damit zweifach deines

[909] σφοῖσιν|πορσύ|νωνται ἐ|φέστιοι|ἐν μεγά|ροισιν·'|
den Ihrigen herd ansässige in

[910] ἦ, καὶ ἔ|βαιν' ἐπὶ|νῆα πα|ροίτατος· ὥς δὲ καὶ|ἄλλοι|
so, auch zu vorderster· so aber auch andere

[911] βαῖνον ἀ|ριστῇ|εἰς· λά|ζοντο δὲ|χερσὶν ἐ|ρετμὰ|
aber

[912] ἐνσχερῶ|ἐζόμε|νοι· πρυ|μνήσια δέ σφισιν|Ἄργος|
dicht bei sitzend· aber ihnen

[913] λῦσεν ὑ|πὲκ πέ|τρης ἀλι|μυρέος· ἔνθ' ἄρα|τοί γε|
unter weg salz bespülten. da ja ihnen ja

[914] κόπτον ὑ|δωρ δολι|χῆσιν ἐ|πικρατέ|ως ἐλά|τῃσιν·|
langen mit Stärke

[915] ἐσπέρι|οι δ' Ὀρ|φῆος ἐ|φημοσύ|νησιν ἔ|κελσαν|
am Abend aber

[916] νῆσον ἐς|Ἠλέ|κτηρης Ἀτ|λαντίδος, ὅφρα δα|έντες|
zu damit erfahren habend

[917] ἀρρή|τους ἀγα|νῆσι τε|λεσφορί|ησι θέ|μιστας|
unaussprechliche mit milden

[918] σωότε|ροι κρυό|εσσαν ὑ|πεῖρ ἅ|λα |ναυτίλ|λοινοτο.
sicherer kalte über

[919] τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέ|ρω μυ|θήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ|
davon zwar noch nicht weiter aber auch selbst

[920] νῆσος ὁμῶς κεχά|ροιτο καὶ οἱ λάχον|ῥογια|κεῖνα|
ebenso auch die jene

[921] δαίμονες ἐνναέ|ται, τὰ μὲν οὐ θέμις|ἄμμιν ἀ|εῖδειν.
die zwar nicht uns

[922] κεῖθεν δ' εἰρεσί|η Μέλα|νος διὰ|βένθεα|πόντου|
von dort aber schwarzen durch

[923] ἰέμε|νοι τῇ μὲν Θρη|κῶν χθόνα, τῇ δὲ πε|ραίνην|
strebend der einen zwar der anderen aber jenseitige

[924] ἴμβρον ἔ|χον καθύ|περθε· νέ|ον γε μὲν ἡ|ελί|οιο|
oberhalb· soeben ja zwar

[925] δυομέ|νου Χερό|νησον ἐπὶ πρού|χουσαν ἴ|κοντο.
untergehend seiender zu vorragend seiende

[926] ἔνθα σφιν λαί|ψηρὸς ἄ|η νότος, ἰστία δ' οὐρῶ|
dort ihnen rasch aber

[927] στησάμε|νοι κού|ρης Ἀθα|μαντίδος|αἰπὰ ῥέ|εθρα|
aufgestellt habend athamantischen steile

[928] εἰσέβα|λον· πέλα|γος δὲ τὸ μὲν καθύ|περθε λέ|λειπτο|
aber das zwar oben

[929] ἦρι, τὸ δ' ἐννύχι|οι Ῥοι|τειάδος|ἔνδοθεν|ἀκτῆς|
am Morgen, das aber nächtlich roitäischen von innen

[930] μέτρεον, ἰδαί|ην ἐπὶ δεξιᾷ|γαῖαν ἔ|χοντες.
idaiische zu rechte haltend.

[931] Δαρδανί|ην δὲ λι|πόντες ἐπιπροσέ|βαλλον Ἀ|βύδῳ,
dardanische aber verlassend

[932] Περκῶ|την δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀ|βαρνίδος|ῆμαθό|εσσαν|
aber zu der auch sandige

[933] ἡίό|να ζαθέ|ην τε πα|ρήμει|βον Πιτύ|ειαν.
heilige und

[934] καὶ δὴ τοί γ' ἐπὶ νυκτὶ δι|άνδιχα|νηδὸς ἰ|ούσης|
und ja ihnen ja bei zweigeteilt gehend

[935] δίνη πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλησποντον.
purpurn wogend

[936] ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προνοντίδος ξνδοθι νῆσος
aber eine steil drinnen

[937] τυτθὸν ἅπὸ Φρυγίης πολυληίου ῥηπίροιο
ein wenig von phrygischen getreide reichen

[938] εἰς ἄλα κεκλιμένη, ὅσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
in geneigt seiend, so weit ja

[939] χέρσω ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἄκται
vornüber geneigt hin gelagert· in aber ihr

[940] ἀμφιδυμοί, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο.
beiderseits liegend, aber über

[941] Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὁρος περιναιετάοντες·
es rings um wohnend·

[942] καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἐνναίουσιν
und das zwar übermütige und auch wilde

[943] Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
groß

[944] ἕξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἡερέθονται,
sechs denn jedem über mächtig

[945] αἱ μὲν ἅπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
die zwar von kräftigen zwei, die aber darunter

[946] τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
vier mit schrecklichsten auf angefügt seiend.

[947] ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνας ἀμφενέμοντο
aber wieder und

[948] ἄνδρες· ἐν δ' ἥρωος Λινηίου υἱὸς ἄνασεν
in aber des Lineus

[949] Κύζικος, ὃν κόρη διου τέκεν Εὐσώροιο
den des göttlichen

[950] Αἰνῆτι· τοὺς δ' οὔτι καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες
jene aber nicht auch sehr furchtbare doch seiend

[951] Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·

[952] τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
 dessen denn die ersten entsprungen seiend.

[953] ἔνθ' Ἀργῷ προύτυπεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 dort sich beeilend

[954] Θρηκίῳ, Καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεοῖσιν.
 thrakischen, schöner aber laufend.

[955] κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 dorthin auch kleinen gelöst habend

[956] Τίφους ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
 unter

[957] κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 bei anderen aber welcher

[958] βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
 schwer· aber jenen ja

[959] Νηλεΐδαι μετόπισθεν ἰάονες ἰδρὺσαντο
 später

[960] ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνῃς.
 welches der Iasonischen in

[961] τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
 sie aber zusammen und auch selbst

[962] Κύζικος ἀντήσαντες ὅτε στόλον ἠδὲ γε νέθλην
 entgegen gehend als und

[963] ἔκλυον, οἳτινες εἶεν, ἐυξείνως ἀρέσαντο,
 welche auch immer gastfreundlich

[964] καὶ σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κινώντας
 und sie weiter vorwärts gehend seiend

[965] ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι,
 in

[966] ἔνθ' οἳ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
 dort die ja Embasi schen

[967] εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίας τ' ἐμελοντο.
 gesetzt habend bei und

[968] δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν
 aber selbst liebliches Mangel habenden

[969] μῆλ' αὖθ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
und zugleich· ja denn ihm wenn wohl

[970] ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τὸν γε
göttlicher sogleich den ja

[971] μέλιχον ἀντιάαν, μὴ δὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
milde und nicht

[972] ἴσόν που καὶ κείνῳ ἐπισταχύεσκον ἱούλοι,
gleich wohl und jenem

[973] οὐδέ νύ πω παῖδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
und nicht nun noch sich freuend

[974] ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
aber noch ihm in un befleckt

[975] ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
perkotischer entsprossen seiend,

[976] Κλειτή ἐυπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρός
schön gelockt, die zwar kürzlich seit

[977] θεσπεσίῳ ξόνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
mit wunder baren von jenseits.

[978] ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
aber auch dennoch und verlassend und

[979] τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
jenen mit aber von

[980] ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς· ἦτοι ὁ μὲν σφεων
einander aber abwechselnd· freilich der zwar der Ihrigen

[981] πεύθετο ναυτιλίας ἄνυσιν, Περίαο τ' ἐφετμάς·
und

[982] οἱ δὲ περικτιόνων πόλιν καὶ κόλπον ἅπαντα
die aber und ganzen

[983] εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
der weiten nicht zwar weiter hin

[984] ἤϊδει καταλέξαι ἐλδομένοισι δαῖναι.
begehrenden

[985] ἥοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
aber großen damit auch sie selbst

[986] θηή|σαιντο πό|ρους κεί|νης ἀλός· ἐκ δ' ἄρα τοί γε|
jener aus aber ja ihnen eben

[987] νῆα Χυ|τοῦ λιμέ|νος προτέ|ρω ἐ|ξήλασαν ὄρμον·
des Chytos weiter vor

[988] ἥδε δ' Ἰ|ησονί|η πέφα|ται ὁδός, ἣνπερ ἔ|βησαν.
diese aber Iasonische welche eben

[989] Γηγενέ|ες δ' ἐτέ|ρωθεν ἀπ' οὔ|ρεος ἀί|ξαντες
aber von der anderen Seite von hervorge sprungen

[990] φράξαν ἀ|πειρεσί|οιοΧυ|τοῦ στόμα νειόθι|πέτρης|
un endlichen des Chytos unten

[991] πόντιον, οἷά τε θῆ|ρα λο|χώμενοι ἔνδον ἐ|όντα.
Meer passage, wie auch auf der Lauer liegend innen seiend.

[992] ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέ|λειπτο σὺν ἀνδράσιν|ὀπλοτέ|ροισιν|
aber denn am Ort mit jüngeren

[993] Ἡρακλέ|ης, ὃς δὴ σφι πα|λίντονον αἶψα τα|νύσσας
der ja ihnen rück gespanntes sogleich gespannt habend

[994] τόξον ἐ|πασσυτέ|ρουςπέλα|σε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ|
immer dichter die aber auch selbst

[995] πέτρας ἀμφι|ρῶγας ἀ|ερτάζοντες ἔ|βαλλον.
zwei spaltige empor hebend

[996] δὴ γὰρ που καὶ κεῖνα θε|ὰ τρέφεν αἰνὰ πέ|λωρα
ja denn wohl und jene schreckliche

[997] Ἦρη, Ζηνὸς ἀ|κοιτις, ἀ|έθλιον Ἡρα|κλῆι.
als Kampf aufgabe

[998] σὺν δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑ|πότροποι ἀντιό|ωντες,
mit aber auch die anderen angeblich zurück kehrend entgegen gehend,

[999] πρίν περ ἀνελθέμε|ναι σκοπι|ήν, ἣ πτοντο φό|νοιο|
ehe doch

[1000] γηγενέ|ων ἥ|ρωες ἀ|ρήιοι, ἥμὲν ὁ|ιστοῖς|
kriegs mutig, sowohl

[1001] ἡδὲ καὶ ἐγχεί|ησι δε|δεγμένοι, εἰσόκε πάντας|
und auch empfangen habend, bis alle

[1002] ἀντιβί|ην ἀ|σπερχὲς ὁ|ρινομέ|νους ἐδά|ιξαν.
wider Gewalt un ablässig an stürmende

[1003] ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
wie aber wann immer lange frisch geschlagen worden

[1004] ὕλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,
der Reihe nach auf

[1005] ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
damit befeuchtet worden starke

[1006] ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
so sie in grau schimmernden

[1007] ἐξείρης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρον ἀθροοὶ ὕδωρ
der Reihe nach, andere zwar in salziges zusammen

[1008] δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθεν
tauchend und aber oben

[1009] χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγίαλοῖο
streckend seiend· jene aber wiederum,

[1010] κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
zwar aber in

[1011] ἄμφω ἄμ' οἷω νοῶσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γε νέσθαι.
beide zugleich und

[1012] ἦρ' ες δ' ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
aber ,als ja ihnen furcht los

[1013] δὴ τότε πείσματα νηδὺς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
ja dann bei

[1014] λυσάμενοι προτέρωσε διέξ αἰὼς οἶδμα νέοντο.
gelöst habend weiter vorwärts hindurch

[1015] ἡ δ' ἔθεν λαίφρεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
sie aber den ganzen Tag· nicht zwar ziehender

[1016] νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
noch standhaft, sondern

[1017] ἀντίαι ἀρπάγη δηνόπισσιν φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
entgegen stehende raubend rückwärts bis

[1018] αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοισιν ἐκ δ' ἄρ' ἐβησαν
wieder gast freundlichen aus aber ja

[1019] αὐτονοχί· ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,
selb nächtlich· heilig aber diese noch

[1020] ἧ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
 bei welcher herum herbei geeilt seiend

[1021] οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
 und nicht jemand sie aufmerksam

[1022] ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἄψ' ἀνιόντας
 und nicht unter wieder hinauf steigende

[1023] ἦρωας νημερτὲς ἐπήισαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
 genau sondern wohl

[1024] Μακρίων εἰσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
 der Makrier pelasgisches

[1025] τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
 daher auch anlegend habend gegen sie selbst

[1026] σὺν δ' ἔλασαν μελίσσας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
 mit aber und auch einander

[1027] ὀξεῖαι ἴκελοι ῥιπῇ πυρός, ἧ τ' ἐνὶ θάμνοισι
 scharfen gleich die auch in

[1028] αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμῶς
 dürren gefallen seiend in aber

[1029] δεινὸς τε ζαμενὴς τε Δολιόνιω πέσε δῆμῳ.
 schrecklich und übermächtig und dolionischen

[1030] οὐδ' ὄγε δηιοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
 auch nicht er eben über wieder

[1031] οἶκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
 heim Braut Gemächer und

[1032] ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἐοῖο
 aber ihn gewandt direkt seines Eigenen

[1033] πληξεν ἐπαίξας στήθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 herzu sprung habend mittlere, um aber

[1034] ὅστέον ἔρραϊσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
 der aber in gelöst worden

[1035] μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐποτ' ἀλύξαι
 dies denn niemals

[1036] θνητοῖσιν· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος.
 den Sterblichen· überall aber rings weit

[1037] ὥς τὸν ὀϊόμενον· πού αἰδεύκεός ἐκτοθεν ἄτης
so den meinend wohl des unerfreulichen außerhalb

[1038] εἶναι ἀριστή· ὡναυτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδυσεν
der Besten selbst unter

[1039] μαρνάμενον· κείνοισι πολλοὶ δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
kämpfend jenen· viele aber andere

[1040] ἔκταθεν· Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
zwar

[1041] ἡ δὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἀκαστος·
und auch aber

[1042] Πηλεὺς δὲ Ζέλυν· εἶλεν ἀρηιθρόν τε Γέφυρον.
aber kriegsmutigen und

[1043] αὐτὰρ ἐϋμμελίης Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
aber speer geübte

[1044] Ἴδας δ' αὖτις Προμέα, Κλυτίος δ' ὕακινθον ἐπεφνεν,
aber wieder aber

[1045] Τυνδαρίδα δ' ἄμφω Μεγαλοσάκεα Φλογίον τε.
aber beide und.

[1046] Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμον ἦα
aber zu jenen kühnen

[1047] ἡ δὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
und auch auch welche noch alle

[1048] ἐνναέται τιμαῖς ἡρώϊσι· κυδαίνουσιν.
heroischen

[1049] οἱ δ' ἄλλοι εἵξαντες ὑπέτρεσαν, ἥύτε κίρκους
die aber anderen weichend gleichwie

[1050] ὥκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
schnell fliegende scharenweise

[1051] ἐς δὲ πύλας ὁμάδω πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς
in aber versammelt· sogleich aber selbst

[1052] πλῆτο πόλις στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
klagenden

[1053] ἥωθεν δ' ὅλοῃν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
bei Morgengrauen aber verderbliche und ratlose

[1054] ἀμπλακί|ην ἄμ|φω· στυγε|ρὸν δ' ἄ|χος εἶ|λεν ἰ|δόντας|
 beide· verhassten aber gesehen habende

[1055] ἥρ|ωας Μινύ|ας Αἰ|νήιον υἷ|α πά|ροιθεν|
 minyische aineischen vorn

[1056] Κύζικον| ἐν κονί|ησι καὶ|αἷματι|πεπτη|ῶτα·|
 in und gefallen seiend.

[1057] ἡματα|δὲ τρία|πάντα γό|ων, τίλ|λοντό τε|χαίτας|
 aber drei alle klagend, und

[1058] αὐτοὶ ὁ|μῶς λα|οὶ τε Δο|λίονες· αὐτὰρ ἔ|πειτα|
 selbst gleichermaßen und aber danach

[1059] τρίς περὶ|χαλκεί|οις σὺν|τεύχεσι|δινη|θέντες|
 dreimal um ehernen mit herum gewirbelt worden

[1060] τύμβω ἐ|νεκτερέ|ιξαν, ἐ|πειρή|σαντό τ' ἄ|έθλων,|
 und

[1061] ἥ θέμ|ις, ἄμ πεδί|ον λει|μώνιον, ἔνθ' ἔ|τι νῦν περ|
 welche auf wiesenreiche, wo noch jetzt eben

[1062] ἀγκέχ|υται τόδε|σῆμα καὶ|ὀπιγό|νοισιν ἰ|δέσθαι·|
 dieses auch den Spätgeborenen

[1063] οὐδὲ μὲν|οὐδ' ἄλ|χος Κλεί|τη φθιμέ|νοιο λέ|λειπτο|
 auch nicht zwar auch nicht des Verstorbenen

[1064] οὗ πόσι|ος μετό|πισθε· κα|κῷ δ' ἐπὶ|κύντερον|ἄλλο|
 dessen späterhin· aber dazu schlimmeres anderes

[1065] ἥνυσεν,|ἄψαμέ|νη βρόχον|αύχενι·|τὴν δὲ καὶ|αὐταὶ|
 angefasst habend die aber auch selbst

[1066] νύμφαι ἀ|ποφθιμέ|νην ἀλ|σιίδες|ῶδύ|ραντο·|
 verstorben seiende waldige

[1067] καὶ οἱ ἀ|πὸ βλεφά|ρων ὅσα|δάκρυα|χεῦαν ἔ|ραζε,|
 und ihr von so viel wie zu Boden,

[1068] πάντα τά|γε κρή|νην τεῦ|ξαν θεαί,|ἦν καλέ|ουσιν|
 alle die ja die

[1069] Κλείτην,|δυστή|νοιο πε|ρικλεῆς|οὔνομα|νύμφης·|
 der Unglücklichen berühmten

[1070] αἰνότα|τον δὴ|κεῖνο Δο|λιονί|ησι γυ|ναξιν|
 schrecklichstes ja jenes den dolionischen

[1071] ἀνδράσι | τ' ἐκ Διὸς | ἡμᾶρ ἐπὶ πῆλυθεν· | οὐδὲ γὰρ αὐτῶν |
und von auch nicht denn ihrer

[1072] ἔτλη | τις πάσασθαι ἐδητύος, | οὐδ' ἐπὶ δηρὸν |
jemand auch nicht über lange

[1073] ἐξ ἀχέων ἔργοιο μύληφάτου | ἐμνώοντο· |
aus der Mühle

[1074] ἀλλ' αὖ τως ἄφλεκτα διὰ ζῶεσκον ἔδοντες· |
aber ebenso ungekochte essend.

[1075] ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἄν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται |
da noch jetzt, wenn wohl ihnen jährliche

[1076] Κύζικον ἐνναίοντες ἰάονες, | ἔμπεδον αἰεὶ |
wohnend fest immer

[1077] πανδήμοιο μύλης πελάγους ἐπαλετρεύουσιν· |
des gesamten Volkes

[1078] ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνῆρθησαν ἄελλαι |
von aber dorthier rauhe

[1079] ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δωδέκα, τοὺς δὲ κατ' αὐθι |
zusammen und zwölf, diese aber am Ort

[1080] ναυτίλῃσθαι ἔρκεον· ἐπιπλομένην δ' ἐνὶ νυκτὶ |
herein kommend seiender aber in

[1081] ὧλλοι μέν ῥα πάρος δεδημημένοι | εὐνάζοντο |
die anderen zwar ja zuvor gebändigt worden

[1082] ὕπνω ἀριστῆες πύματον λάχος· | αὐτὰρ Ἄκαστος |
zuletzt erlangt habend· aber

[1083] Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο· |
und laut schnarchend

[1084] ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο |
sie aber ja über blonden

[1085] πωτᾶτ' ἀλκυονίδας λιγυρῇ ὀπίθεσπι ζουσα |
mit heller weissagend

[1086] λῆξιεν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος |
der aufgewühlten aber

[1087] ἀκταΐης ὄρνιθος ἐναΐσιμον ὅσσαν ἀκούσας· |
der Küsten günstige gehört habend.

[1088] καὶ τὴν | μὲν θεὸς | αὐτίς ἀ | πέτραπεν, | ἴζε δ' ὕ | περθεν |
und sie zwar | wieder | aber oben

[1089] νηίου | ἀφλά | στοιο με | τήρορς | ἀί | ξασα. |
des Schiffes | hoch oben | auf springend.

[1090] τὸν δ' ὄγε | κεκλιμέ | νον μαλα | κοῖς ἐν | κώεσιν | οἰῶν. |
den aber er eben | geneigt seienden | weichen in

[1091] κινή | σας ἀνέ | γειρε πα | ρασχεδόν, | ὥδέ τ' ἔ | ειπεν. |
bewegend | nahe bei, | so und

[1092] Ἀἰσονί | δη, χρε | ῖω σε τόδ' | ἱερὸν | εἰσανι | όντα |
dich dies | heiligtüm | hinein gehend

[1093] Δινδύμου | ὀκριό | εντος ἐ | ὕθρονον | ἰλά | ξασθαι |
steil ragenden | wohl thronende

[1094] μητέρα | συμπάν | τωνμακά | ρων· λή | ξουσι δ' ἄ | ελλαι |
der all | der Seligen· | aber

[1095] ζαχρηεῖς· | τοί | ην γὰρ ἐ | γῶ νέον | ὅσσαν ἄ | κουσα |
sehr heftige· | solche denn ich | soeben

[1096] ἀλκυό | νος ἀλί | ης, ἥ | τε κνώ | σοντος ὕ | περθεν |
des Meeres, die | auch des Schlummernden | oberhalb

[1097] σεῖο πέ | ριξ τὰ ἔ | καστα πι | φανσκομέ | νηπεπό | τηται. |
deiner ringsum die | jeweiligen | offenbarend

[1098] ἐκ γὰρ | τῆς ἄνε | μοί τε θά | λασσά τε | νειόθι | τε χθών |
aus denn von ihr | auch | auch unten auch

[1099] πᾶσα πε | πείραν | ται νιφό | εν θ' ἔ | δος Οὐλύμ | ποιο· |
alles | schneeig und

[1100] καὶ οἱ, ὅτ' | ἐξ ὀρέ | ων μέγαν | ούρανὸν | εἰσανα | βαίνη, |
und ihr, wenn aus | großen

[1101] Ζεὺς αὐ | τὸς Κρονί | δης ὑπο | χάζεται. | ὥς δὲ καὶ ὡ | λλοι |
selbst | so aber auch andere

[1102] ἀθάνα | τοι μάκα | ρες δεινὴν | θεὸν ἀμ | φιέ | πουσιν. |
unsterbliche Selige | gewaltige

[1103] ὥς φάτο· | τῷ δ' ἀ | σπαστὸν ἔ | πος γένετ' | εἰσαί | οντι. |
so | ihm aber willkommene | hinein hörenden.

[1104] ὦρνυτο | δ' ἐξ εὐ | νῆς κεχα | ρημένος· ὦρ | σε δ' ἐ | ταίρους |
aber aus | erfreut· | aber

[1105] πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τέ σφισιν ἐγρομένοισιν
 alle antreibend, und auch ihnen erwachten

[1106] Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.

[1107] αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 sogleich aber jüngere zwar von getrieben habend

[1108] ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὖρεος ἄκρην.

[1109] οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 sie aber denn gelöst habend der Heiligen aus

[1110] ἦρεσαν ἐς λιμένα Θρηίκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 in thrakischen· wohl aber auch selbst

[1111] βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
 weniger in verlassend.

[1112] τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ καὶ πᾶσα περαιή
 diesen aber makrische und ganze Gegen küste

[1113] Θρηικίης ἐνὶ χερσὶν ἐαῖς προυφαίνεται ἰδέσθαι.
 der Thrakien in eigenen

[1114] φαίνεται δ' ἡρόεν στόμα Βοσπόρου ἡδὲ κολῶναι
 aber nebelig und

[1115] Μυσία· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσίοιο
 mysische· aus aber anderer

[1116] ἄστρῳ τε καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης.
 und auch Nepeisch

[1117] ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλην,
 aber etwas starkes holz genährt

[1118] πρόχυν γεράνδρουν· τὸ μὲν ἔκταμον, ὅφρα πέλοιτο
 bis zur Wurzel greisen baum artig· dieses zwar damit

[1119] δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 berg lichen heiliges aber

[1120] εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρίοντι κολωνῶ
 ordentlich, und ja ihn auf steil ragendem

[1121] ὕδρυσαν φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν,
 über dacht den höchsten,

[1122] αἶ ρά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
 die ja auch aller über aller höchsten

[1123] βωμόν δ' αὖ χέραδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
 aber wieder um aber

[1124] στεφάμενοι δρυῖνοισι θυηπολίδης ἐμέλοντο
 um kränzt habend eichenen

[1125] μητέρα Δινδυμὴν πολυπότιαν ἀγκαλέοντες,
 dindymische viel herrschende anrufend,

[1126] ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα Κύλληνόν τε,
 ansässig der Phrygien, und zugleich auch,

[1127] οἱ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
 die allein der Vielen und Beisitzer

[1128] μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσοι ξασιν
 idakischen so viele

[1129] δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε νύμφη
 Idäischen kretischen, welche einst

[1130] Ἀγχιὰλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρησιν
 diktaischen auf mit beiden

[1131] δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν.
 gefasst habend oaxidischen

[1132] πολλὰ δὲ τήνγε λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
 vieles aber dies eine

[1133] Λίσονιδης γουνάζετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν
 dar übergießend heiligen

[1134] αἰθομένους· ἅμυδιδε νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῆ
 brennenden· zugleich aber Jünglinge

[1135] σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 hüpfend bewaffneten

[1136] καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῆ
 und damit wohl

[1137] δύσφημος πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
 unheil voll durch die noch

[1138] κηδεῖη βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐσαιεῖ
 von da immerdar

[1139] ῥόμβῳ καὶ τυπᾶνῳ ῥεῖην Φρύγες ἰλάσκονται.
und

[1140] ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
die aber wohl frommen auf

[1141] ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
günstige die aber passenden

[1142] δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
zwar gossen un zahlbar, um aber

[1143] αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερέινης ἄνθεα ποίης.
selbst tätig zarter

[1144] θῆρες δ' εἰλυοὺς τε καὶ τὰ ξυλόχους τε λιπόντες
aber zottige auch durch auch verlassen habend

[1145] οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
wedelnd sie aber auch ein weiteres

[1146] θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔτι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
da keineswegs zuvor

[1147] Δίνδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
aber ihnen damals des Durstes ebenso

[1148] ἐκ κορυφῆς ἀλλήλῃκτον· ἱησονίην δ' ἐνέπουσιν
aus un ablässig· iasonisch aber

[1149] κείνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
jenes trinkbares Umwohner später.

[1150] καὶ τότε μὲν δαίτ' ἀμφὶ θεῖας θέσαν οὔρεσιν Ἀρκτων,
und damals zwar um

[1151] μέλποντες ῥεῖην πολυπότνια· αὐτὰρ ἐς ῥῶ
singend viel herrschende· aber zur

[1152] ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
nachdem geendet haben

[1153] ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυεν,
dort jeden der Besten

[1154] ὅστις ἀπολήξειε πανύστατος· ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
wer aller letzter. um denn

[1155] νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.
windstill hinab aber

[1156] οἱ δὲ γὰρ ληναίῃσι πίσι νοι ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
sie aber bei Stille zu vertrauend vorwärts

[1157] νῆα βίῃ· τὴν δ' οὐ κε δι᾽ ἐξ ἀλδς ἀίσσουσαν
dieses aber nicht wohl hindurch eilend

[1158] οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
auch nicht sturm schnelle

[1159] ἔμπηξ δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηεσιν αὔραις,
dennoch aber des auf wallenden mit sehr heftigen

[1160] αἶ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἡερέθονται,
die eben aus unter klaren

[1161] τειρόμενοι καὶ δὴ μετελῶφρον· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
leidend seiend und ja aber der diese eben

[1162] πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
zusammen mühende seiende

[1163] Ἡρακλῆης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
aber gefügte seiende

[1164] ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο
aber als ja verlangt habend

[1165] Ῥυνδακίδας προχοᾶς μέγα τ' ἥριον Αἰγαίῳ νος
ryndakische groß und

[1166] τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορώωντες,
ein wenig unter weg hinschauend seiend,

[1167] δὴ τότε· ἀνοχλίζωντε τρηχότος οἶδματος ὀλοκοὺς
ja damals auf rüttelnd des auf gerauten

[1168] μεσσοῦθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
aus der Mitte aber ein anderes zwar er selbst

[1169] ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
mit beiden haltend seiend schräg, ein anderes aber

[1170] κλύζε παλιρροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔζετο σιγῇ
mit zurück strömenden tragend seiend. hinauf aber

[1171] παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεον ἡρεμέουσαι.
spähend seiend· denn ungewohnt ruhend seiend.

[1172] ἦμος δ' ἀγρόθεν εἷσι φυτοσκάφος ἢ τις ἀροτρεὺς
wenn aber vom Feld oder irgendein

[1173] ἀσπασίως εἰς αὐτὸν ἐήν, δόρποιο χατίζων,
freudig in die eigene, begehend seiend,

[1174] αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τε τρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
am Ort aber in ab genutzte seiend

[1175] αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
ausgetrocknet ab geriebene und auch

[1176] εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἐῆ ἡρήσατο γαστρί·
hin blickend seiend viele dem eigenen

[1177] τῆμος ἄρ' οἱ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥθεα γαίης
da ja sie eben der Kianis

[1178] ἄμφ' Ἀργανθῶνειον ὄρος προχοᾶς τε Κίοιο.
um Argantheon und

[1179] τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοῖ φιλότητι κινόντας
die zwar gastfreundlich gekommen seiende

[1180] δειδέχαι, ἐνναέται κείνης χθονός, ἥιά τέ σφιν
jener und ihnen

[1181] μῆλά τε δευομένοις μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλισαν.
und den Mangel Habenden und un zähliges

[1182] ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαῖην
dort aber danach die zwar die anderen aber Bett

[1183] φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
un zählig geerntet habend,

[1184] στόρνυσθαι τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον·
die aber um

[1185] οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρω, πονέοντο τε δαῖτα,
die aber mischend seiend, auch

[1186] Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
dem Embasius opfernd seiend unter

[1187] αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
aber er welchen gut befohlen habend

[1188] βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὥς κεν ἐρετμὸν
ja in damit wohl

[1189] οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
ihm selbst handlich

[1190] εὔρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
dann irre gegangen seiend, weder irgendein vielen

[1191] ἀχθομένην ὀζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
belastet werdend noch und sehr üppig wachsend,

[1192] ἀλλ' οἷον ταναΐης ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
sondern wie der hoch ragenden

[1193] τόσση ὁμῶς μῆκος τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
so groß gleichermaßen und auch in

[1194] ῥίμφα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φάρετρήν
schnell aber Pfeil behälter zwar auf

[1195] αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδω δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
den selben aber von

[1196] τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
diese aber der da mit erz schwerer geschüttelt habend

[1197] νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσίν,
von unten mit beiden um

[1198] ἠνορέη πίσυρος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἔρεισεν
vertrauend· in aber breiten

[1199] εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν
gut über getreten habend· vom Boden aber tief wurzelnd doch seiend

[1200] προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
fest verwachsen mit den selben

[1201] ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστόν νεός, εὔτε μάλιστα
wie aber wenn immer unvermutet sobald am meisten

[1202] χειμερὶν ὅλοο ὃο δύσιν πέλει Ὠρίωνος,
winterlich des verderblichen

[1203] ὑπόθεν ἐμπλήξασα θορῇ ἀνέμοιο κατὰ ἵξι
von oben an prallend seiend schnell

[1204] αὐτοῖσι σφηνέσσιν ὑπέκ προτόνων ἐρύσεται·
mit denselben unter weg

[1205] ὥς ὄγε τὴν ἡεῖρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς
so der da diese zugleich aber hinauf und

[1206] δέρμα θ' ἐλὼν ῥοπαλὸν τε παλίσσουτος ὥρτο νέεσθαι.
und genommen habend auch eilends

[1207] τόφρα δ' ὕλας χαλκήν σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλου
 inzwischen aber mit ehernem zusammen abseits

[1208] δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέ οἱ ὕδωρ
 heiligen damit wohl ihm

[1209] φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 ab geschöpft habend zum Abend essen, andere auch alles

[1210] ὅτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 rasch gemäß dem Gehenden.

[1211] δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἦθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν,
 ja denn ihn solchen in selbst

[1212] νηπίαχον τὰ πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 kindlich die ersten aus weg geraubt habend,

[1213] δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν
 des edlen den in

[1214] νηλεῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
 unerbittlich, um des Acker besitzers entgegen gehend seienden.

[1215] ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
 freilich der zwar

[1216] Θειοδάμας ἀνίη βεβόλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 getroffen seiend· aber der jenen eben

[1217] βοῦν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 nicht wollenden.

[1218] ἔτο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 denn

[1219] λευγαλέην, ἐπεὶ οὔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 elenden, da keineswegs achtend seiend

[1220] ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
 aber dies zwar fern wohl

[1221] αἶψα δ' ὃ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
 sogleich aber der ja welche

[1222] πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. οἱ δέ που ἄρτι
 nah Nachbarn diese aber wohl soeben

[1223] νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις,
 denn ihnen allen,

[1224] ὅσαι κεῖσ' ἐρατὸν νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
so viele wie dort lieblich

[1225] Ἄρτεμιν ἐν νυχίῃ σιναεῖ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
nächtlichen stets

[1226] αἱ μὲν, ὅσαι σκοπιᾶς ὀρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους,
die zwar, welche auch immer oder und

[1227] αἶγε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
diese eben zwar wald hütende von ferne

[1228] ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
die aber soeben schön strömenden

[1229] νύμφη ἐφουδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
wasser reich· den aber nahe

[1230] κάλλει καὶ γλυκερῇ σιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
und süßen errötend seienden

[1231] πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
hin zu denn ihm zwei hörnige aus leuchtend

[1232] βάλλε σεληναίη· τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησεν
sie aber

[1233] Κύπρις, ἀμχανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
aber kaum

[1234] αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἐνὶ κάλπιν ἔρεισεν
aber er ja sobald die ersten in

[1235] λέχρις ἐπιχρίμφθεις, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
quer gestriffen worden, rings aber unsagbar

[1236] χαλκὸν ἐς ἡρήεντα φορέυμενον, αὐτίκα δ' ἢ γε
in hallenden getragen werdenden, sofort aber sie eben

[1237] λαὶον μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν
den linken zwar von oben auf

[1238] κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
begehend weich mit der rechten aber

[1239] ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ μέσῃ δ' ἐνὶ κάββαλε δίνῃ.
in die mittlere aber

[1240] τοῦ δ' ἥρωος ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἷος ἐταίρων
des aber schreiend seienden allein

[1241] Εἰλατὶ|δης Πολύ|φημος, ἰ|ὼν προτέ|ρωσε κε|λεύθου,
 gehend weiter vor

[1242] δέκτο γὰρ |Ἡρα|κληῖα πε|λώριον, |ὀππόθ' |ἵ|κοιτο.
 denn gewaltigen, wann immer

[1243] βῆ δὲ με|ταί|ξας Πη|γέων σχεδόν, |ῥύτε |τις θῆρ
 aber eilend nahe, wie wenn jemand

[1244] ἄγριος, |ὄν ῥά τε |γῆρυς ἀ|πόπροθεν |ἵκετο |μήλων,
 wild, den ja auch von weitem

[1245] λιμῶ |δ' αἰθόμε|νος μετα|νίσσεται, |οὐδ' ἐπέ|κυρσεν|
 aber glühend auch nicht

[1246] ποίμνη|σιν· πρὸ γὰρ |αὐτοὶ ἐ|νὶ σταθ|μοῖσι νο|μῆες|
 vorher denn selbst in

[1247] ἔλσαν· ὁ |δὲ στενά|χων βρέμει |ἄσπετον, |ὄφρα κά|μῃσιν·
 er aber stöhnend unsagbar, bis

[1248] ὥς τότε ἄρ' |Εἰλατὶ|δης μεγάλ' |ἔστενεν, |ἀμφὶ δὲ |χώρον|
 so damals ja stark um aber

[1249] φοῖτα |κεκλη|γώς· μελέ|η δέ οἱ |ἔπλετο |φωνή·|
 gerufen habend· elend war aber

[1250] αἶψα δ' ἐ|ρουσάμε|νος μέγα |φάσγανον |ῶρτο δί|εσθαι,
 sogleich aber gezogen habend großes

[1251] μήπως |ἢ θή|ρεσσιν ἔ|λωρ πέλοι, |ῥέ μιν |ἄνδρες|
 damit nicht etwa oder oder ihn

[1252] μοῦνον ἐ|όντ' ἐλό|χησαν, ἄ|γουσι δὲ |ληγίδ' ἐ|τοίμην·
 allein seienden aber bereit.

[1253] ἐνθ' αὐ|τῷ ξύμ|βλητο κα|τὰ στίβον |Ἡρα|κληῖ|
 da ihm auf

[1254] γυμνὸν ἐ|παί|σων παλά|μη ξίφος· |εὖ δέ μιν |ἔγνω|
 bloß eilend wohl aber ihn

[1255] σπερχόμε|νον μετὰ |νῆα δι|ᾶ κνέφας. |αὐτίκα |δ' ἄτην|
 eilenden nach durch sofort aber

[1256] ἔκφατο |λευγαλέ|ην, βεβα|ρημένος |ἄσθματι |θυμόν·|
 jammervollen, beschwert seiend

[1257] ὄδαιμόνι|ε, στυγε|ρόν τοι ἄ|χος πάμ|πρωτος ἐ|νίψω·|
 verhaszen Kummer aller erste

[1258] οὐ γὰρ Ὑλας κρήνηνδε κιῶν σόος αὖτις ἰκάνει.
 nicht denn zur Quelle gehend heil wieder

[1259] ἀλλά ἐλπιστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
 sondern ihn heran gedrängt habend

[1260] ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.'
 oder ich aber des Schreienden

[1261] ὥς φάτο· τῷ δ' αἰοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 so ihm aber hörenden an reichlich

[1262] κήκλειν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἶμα.
 in aber dunkel unter

[1263] χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 zornig aber zu Boden auf aber

[1264] τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοντα.
 diese worauf ihn stürzend eilenden.

[1265] ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τε τυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
 wie aber wenn irgendein auch getroffen

[1266] πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
 auch verlassen habend und auch nicht

[1267] οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσει δ' ὁδόν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 auch nicht aber bald un rastig,

[1268] ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰέρων
 ein andermal aber stehend, und über breiten erhebend

[1269] ἦσιν μύκημα, κακῷ βεβλημένος οἴστρω·
 von üblem getroffen

[1270] ὥς ὅγε μαιμῶωνότῃ μὲν θαρσύνεται ἔπαλλεν
 so der da rasend bald zwar schnelle

[1271] συνεχέως, ὅτῃ δ' αὖτε μετὰ λήγων καμάτοιο
 unaufhörlich, bald aber wieder ablassend

[1272] τῇλε διαπύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 fern durchdringend mit großer

[1273] αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπέρεσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
 sogleich aber oberste

[1274] ἥως, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὥκα δὲ Τίφυς
 des Morgens, aber rasch aber

[1275] ἐσβαί|νειν ὁρό|θουνεν, ἐ|παύρε|σθαί τ' ἀνέ|μοιο.
auch

[1276] οἱ δ' εἷ|σβαινον ἄ|φαρ λελι|ημένοι· ὕ|ψι δὲ νηὸς
sie aber sofort verlangend· hoch aber

[1277] εὐνά|ις ἐρύ|σαντες ἄ|νεκρού|σαντο κά|λως.
gezogen habend

[1278] κυρτώ|θη δ' ἀνέ|μω λίνα |μεσσόθι, τῇ|λε δ' ἀπ' ἀκτῆς|
aber mittig, weit aber von

[1279] γηθό|συνοι φορέ|οντο πα|ραὶ Ποσι|δῆιον ἄ|κρην.
froh entlang Poseidonische

[1280] ἦμος δ' οὐρανό|θεν χαρο|πῇ ὑπο|λάμπεται ῥῶς|
als aber vom Himmel leuchtend

[1281] ἐκ περά|της ἀνι|οῦσα, δι|αγλαύσ|σουσι δ' ἀ|ταρποί,
aus aufsteigend, aber

[1282] καὶ πεδί|α δροσό|εντα φα|εινῇ λάμπεται αἶ|γλη,
und tau feuchte mit heller

[1283] τῇμος τοὺς γ' ἐνό|ησαν ἀ|ιδρεί|ησι λι|πόντες.
dann jene ja verlassen habend.

[1284] ἐν δέ σφιν κρατε|ρὸν νεῖ|κος πέσεν, ἐν δὲ κο|λῳὸς|
in aber ihnen starkes in aber

[1285] ἄσπετος, εἰ τὸν ἄ|ριστον ἀ|ποπρολι|πόντες ἔ|βησαν
unsagbar, wenn den besten vollständig zurückgelassen habend

[1286] σφωιτέ|ρων ἐτά|ρων. ὁ δ' ἀ|μηχανί|ησιν ἀ|τυχθεῖς|
der eigenen der aber unglücklich getroffen worden

[1287] οὔτε τι τοῖον ἔ|πος μετε|φώνεεν, οὔτε τι τοῖον
weder etwas derartiges noch etwas derartiges

[1288] Αἰσονί|δης· ἀλλ' ἦστο βα|ρεῖη νειόθεν ἄ|τη|
aber schwer von unten her

[1289] θυμὸν ἔ|δων· Τελα|μῶνα δ' ἔ|λεν χόλος, ὥδέ τ' ἔ|ειπεν·
essend· aber so ja

[1290] ἦσ' αὖ|τως εὖ|κηλος, ἐ|πεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν|
so ruhig, da ja dir

[1291] Ἦρα κλῆα λι|πεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄ|ρωρεν,
deiner aber außerhalb

[1292] ὅφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
damit das jenes über nicht dich

[1293] αἶ κε θεοὶ δῶωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
wenn wohl zurück kehrend heimwärts

[1294] ἀλλὰ τί μύθων ἥδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
aber was da auch fern

[1295] εἴμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτέναντο.
deiner, die den eben

[1296] ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τιφὺν θόρε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
so, und in die beiden aber ihm

[1297] ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλοντο.
funkenhell rasenden wie

[1298] καὶ νύ κεν ἄψ' ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο
und nun wohl wieder zurück der Mysier auf

[1299] λαῖτμα βιησάμενοι ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
erzwingend habend und unablässiges

[1300] εἰ μὴ Θρηκίῳιόδῳ ὑἱέσσι Βορέοιο
wenn nicht thrakischen zwei

[1301] Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσιν,
mit harten

[1302] σφέτεροι· ἦ τέ σφιν στύγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
erbarmungslose· ja doch ihnen verhasste später

[1303] χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρुकον.
von der ihn

[1304] ἄθλων γὰρ Περίοιο δεδουπότοσ' ἄψ' ἀνιόντας
denn befohlen wordenen wieder hinauf gehenden

[1305] τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
jenem in beid strömigen und

[1306] ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθεν ἔτευξεν,
um sie, und zwei oben darüber

[1307] ὧν ἐτέρῃ, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
deren die eine, über mäßig

[1308] κίνυται ἡχήεντος ὑπὸ πνοιῇ βορέοιο.
dröhnenden unter

[1309] καὶ τὰ μὲν ὥς ἢ μελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
und dies zwar so nach

[1310] τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλὸς ἐξεφάνθη,
diesen aber brausenden

[1311] Νηρῆος θεῖοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
göttlichen viel kundiger

[1312] ὕψι δὲ λαχνῇ έντε κάρη καὶ στήθε' αἶρας
hoch aber zottiges auch und empor gehoben habend

[1313] νειόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέξατο χεῖρι
unten her aus kräftigen

[1314] νηίου ὀλκαίιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν·
des Schiffes und den Eilenden·

[1315] τίπτε παρὲκ μεγάλιοι Διὸς μενεαίνετε βουλῇν
'weshalb neben außerhalb großen

[1316] Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἴρα κλῆα;
dreisten

[1317] Ἄργεΐ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρύσθῃι
in Argos ihm dem übermütigen

[1318] ἐκπλήσαι μογέοντα δωδεκά πάντας ἀέθλους,
mühenden zwölf alle

[1319] νάειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
aber bei Unsterblichen am selben Tisch, wenn auch noch wenige

[1320] ἐξανύσῃ τῷ μή τι ποθὲν κείνοιο πελέσθω.
daher nicht irgendeine jenes

[1321] αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
ebenso aber wieder an

[1322] πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῆς ἄστυ καμόντα
den Mysiern sehr berühmte müde geworden habend

[1323] μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
in un begrenzten

[1324] αὐτὰρ ὕλαν φιλότητι θεῶ ποιήσατο νύμφη
aber

[1325] ὃν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
den so wie ja um dessen willen ab geirrt worden seiend

[1326] ἦ, καὶ κῦμ' ἀλί|αστον ἐ|φέσσατο νειόθι|δύψας·
so, und un überwindliche unten durstig geworden seiend·

[1327] ἀμφὶ δέ οἱ δι|νησι κυ|κώμενον ἄφρεεν|ῦδωρ|
um aber ihm auf gewühlt werdendes

[1328] πορφύρε|ον, κοί|λην δὲ δι|ἔξ ἀλδς|ἔκλυσε νῆα·
purpurn, hohle aber hindurch

[1329] γήθη|σαν δ' ἥ|ρωες· ὁ δ' ἐ|σσυμέ|νως ἔβε|βήκει|
aber der aber eilends

[1330] Αἰακί|δης Τελα|μῶν ἐς Ἰ|ήσονα, χεῖρα δὲ|χειρὶ|
zu aber

[1331] ἄκρην ἀμφιβα|λῶν προ|σπτύξατο, φώνη|σέν τε·
äußerste umgeworfen habend und·

[1332] Ἀἰσονί|δῃ, μή μοί τι|χο|λώσεται, ἀφραδί|ησιν|
nicht mir irgendetwas

[1333] εἴ τί περ|ἄασά|μην· πέρι γάρ μ' ἄ|χος εἶ|λεν ἐ|νισπεῖν|
wenn etwas ja wegen denn mich

[1334] μῦθον ὑπερφί|λόν τε καὶ ἄ|σχετον, ἀλλ' ἀνέ|μοισιν|
über mütiges und auch maß loses, aber

[1335] δώομεν ἀμπλακί|ην, ὡς καὶ πάρος|εὐμενέ|οντες·'
wie auch früher wohl gesinnt seiend·'

[1336] τὸν δ' αὖτ' Αἴ|σωνος υἱὸς ἐ|πιφραδέ|ως προσέ|ειπεν·
den aber wiederum verständig

[1337] ὦ πέπον, ἦ μάλα|δὴ με κα|κῷ ἐκυ|δάσσαο μύθῳ,
'ο ja sehr doch mich mit schlimmem

[1338] φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅ|πασιν ἐ|νηέος ἀνδρὸς ἀ|λείτην|
gesagt habend in diesen allen eines nutzlosen

[1339] ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ|θήν τοι ἀ|δευκέα μῆνιν ἀ|έξω,
aber nicht gewiss dir un freundlichen

[1340] πρίν περ ἀ|νιη|θείς· ἐπεὶ οὐ|περὶ πώεσι|μήλων,
ehe ja versöhnt worden seiend· da nicht um

[1341] οὐδὲ περὶ κτεά|τεσσι χα|λεψάμε|νος μενέ|ηνας,
auch nicht um erbittert seiend

[1342] ἀλλ' ἐτά|ρου περὶ φωτός· ἐ|ολπα δέ τοι σὲ καὶ|ἄλλῳ|
sondern um aber dir dich auch einem anderen

[1343] ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.
um mich, wenn solches jemals,

[1344] ἦ ῥα, καὶ ἄρθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἐδριόωντο.
so ja, und versöhnt worden seiend, wohin zuvor,

[1345] τῷ δὲ Διδος βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
die beiden aber der zwar bei den Mysiern

[1346] μέλλεν ἐπώνυμον ἄστῳ πολιισάμενος ποταμοῖο
nach ihm benannt gründet habend

[1347] Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
der aber

[1348] αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπιηπείλησε δὲ γαῖαν
wieder gehend seiend aber

[1349] Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅπποτε μὴ οἱ
mysische nahe bei, wann auch immer nicht ihm

[1350] ἢ ζωοῦ εὖροιεν ὕλα μόρον, ἢ ἐθάνοντος.
oder des Lebenden oder des Toten.

[1351] τοῖο δὲ ῥύσι' ὁπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
dessen aber ausgewählt habend die Besten

[1352] υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
aus und

[1353] μήποτε μαστεύοντες ἀπολήξιν καμάτοιο.
keinesfalls je suchend seiend

[1354] τούνεκεν εἰσέτι νῦν περ ὕλαν ἐρέουσι Κίανοί,
des wegen noch jetzt jetzt eben

[1355] κοῦρον θειοδάμαντος, ἐυκτιμένης τε μέλονται
wohl gebauten und

[1356] Τρηχίλος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
eben denn ja an diesem selben Ort

[1357] οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
welche ihm von dort

[1358] Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
aber ganz täglich und ganzer

[1359] λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
heftig auf wehend seiend· doch auch nicht bis zu klein wenig

[1360] ἡοῦς | τελλομέ | νης, | οἱ | δὲ | χθονὸς | εἰσανέ | χουσαν |
auf gehend seiender, sie aber hinein tragende

[1361] ἀκτῆν | ἐκ κόλ | ποιο μάλ' | εὐρεῖ | αν | ἐσι | δέσθαι |
aus sehr weit ausgedehnte

[1362] φρασσαμε | νοι, κώ | πησιν ἅμ' | ἤελι | ω | ἐπέ | κελσαν. |
beraten habend, zugleich mit